

TÔN GIÁO GIÊ-SA-BÊN

Chúng ta cứ đứng một lát, trong khi chúng ta dâng lên Đức Chúa Trời lời cảm tạ về điều này. Chúng ta hãy cúi đầu.

Kính lạy Đức Chúa Trời là Cha Thánh và nhân từ, chúng con rất vui mừng vì Cha là một—một Đức Chúa Trời, và đáng giúp đỡ và hiện diện ngay trong lúc gian truân. Chúng con cảm ơn Cha vì những gì Ngài đã làm cho chúng con. Chúng con thật sự không thể diễn tả được, từ tấm lòng chúng con, thật chúng con biết ơn điều này biết bao, và cách Ngài đã đến để cứu nguy khi chúng con ở trong lúc gian truân. Chúng con đã học hỏi, qua nhiều năm, để tin cậy Cha và tin Cha.

Và con cầu nguyện, chiều nay, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ đổ những ơn phước của Ngài trên dân sự này. Xin cho không có một người nào đau yếu ở giữa chúng con khi buổi nhóm này kết thúc. Nếu có ở đây người nào không đứng với Đức Chúa Trời, cầu xin Quyền năng đã làm Chúa Jêsus sống lại từ mồ mả, làm sống lại thân thể phàm trần của họ, Chúa ôi, và linh hồn họ, và đem trở về với Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Những người không có Đức Thánh Linh, xin cho đây là một ngày trọng đại mà họ sẽ không bao giờ quên, vì có lẽ nó là ngày mà Đức Chúa Trời tuôn đổ Thánh Linh Ngài trên họ. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Tha thứ cho tội lỗi chúng con.

Chúng con cầu xin Ngài ban phước cho Anh Sullivan, người bạn quý báu và tử tế của chúng con, và những suy nghĩ của anh ấy đối với dân sự và cố gắng mang lại cho họ mọi khả năng mà anh có thể, để giúp họ. Con cầu xin Ngài sẽ ban phước cho Anh Sullivan.

Xin ban ơn cho quý vị mục sư truyền đạo khắp nơi, trên đất nước. Ban cho họ ơn phước dồi dào vô cùng, Chúa ôi. Xin cho họ dững cảm đứng trên bục giảng và tuyên bố Lời Đức Chúa Trời, vì chúng con đang sống trong những giờ cuối cùng của lịch sử thế gian này. Xin để sự nhân từ Ngài phủ bóng trên chúng

con trong những lúc này. Chúng con cầu xin như Danh Chúa Jêsus. A-men.

Xin mời ngồi.

Tôi rất biết ơn anh chị em cũng như, với Đức Chúa Trời, vì điều này. Chính Anh Sullivan đã hiểu điều đó. Anh em thấy đấy, sẽ không đúng để cho Anh Sullivan làm điều đó, vì thế chúng ta được chuẩn bị để sửa soạn cho nó. Chúng ta cảm ơn anh vì lòng tốt của anh.

² Còn bây giờ, vì tiền—tiền dâng yêu thương, nó...anh em không phải làm điều đó. Không, điều đó không cần thiết. Đấy, chỉ...Họ đã trả những phí tổn, về khách sạn và thực phẩm, những gì chúng ta có, và đó thật sự là tất cả điều cần thiết. Nhưng cảm ơn anh em, rất tử tế, và nó sẽ hoạt động để giúp ích sự truyền giáo và mang nhiều người đến với Đức Chúa Trời. Sẽ không dùng nó để mua bất cứ thuốc lá, rượu, không mua thứ gì sai trật, nó sẽ dùng cho điều đúng đắn. Và tôi cầu nguyện Đức Chúa Trời sẽ tăng thêm tài khoản của anh em lên, và tăng lên gấp vạn lần, từng đô-la, hay—hay từng xu, hay hào mà anh chị em đã dâng cho buổi nhóm này.

³ Và, bây giờ, tôi muốn cảm ơn Quân đội Hoa Kỳ đã cho chúng ta có tòa nhà này để ngồi, để có những buổi nhóm này. Tôi thật sự cảm ơn họ hết lòng.

⁴ Và như tôi hiểu, Anh Sullivan nói rằng mọi thứ sẽ được đền đáp đúng. Chúng ta chưa bao giờ rời khỏi một thành phố, mà còn nợ một xu, nhưng mọi thứ đã được lo liệu; chúng ta thực sự không tin vào bất cứ điều gì khác. Anh em không được mắc nợ ai, anh em phải dứt khoát và thẳng thắn. Nếu anh em nợ người nào khác, hãy đi gặp người đó và nói rằng anh em mắc nợ họ, nhưng chỉ cho anh em một thì giờ ngắn, và anh em sẽ trả nó. Hiểu không? Luôn luôn, điều đó tốt hơn...Điều đó là một dấu hiệu tốt của Cơ-đốc giáo: hãy thật thà, ngay thẳng.

⁵ Anh em cần sống đúng những gì mình nói về. Nếu chính anh em không sống với điều đó, làm sao anh em có thể trông đợi người nào khác sống với điều đó, anh em thấy đấy. Vì vậy anh em là những lá thư được viết ra, cho mọi người đọc, vì vậy luôn

luôn thật thà, công bình, đúng đắn. Hãy nói sự thật, cho dù nó có làm tổn thương điều gì đó tồi tệ đến thế nào đi chăng nữa. Nói sự thật, dù thế nào đi nữa, bởi vì anh em có thể luôn luôn nói điều đó cùng một cách mỗi lần. Và nếu anh em nói dối, anh em có thể phải đi loanh quanh cả triệu dặm, mà vẫn phải trở lại với điều nói dối đó; và anh em chỉ làm một điều khủng khiếp. Cứ thật thà, và có thể luôn luôn nói nó cùng một cách ấy vì đó là sự thật.

6 Đó là đường lối ở Kinh Thánh. Hãy nói theo cách Kinh Thánh nói, đừng thỏa hiệp với nó, hãy nói chỉ cách đó, chỉ...nó được viết ngay tại đây và—và anh em có thể chỉ tay vào nó. Nó—nó là...đó là cách anh em đánh bại Sa-tan. Sa-tan đã nói với Chúa Jêsus, “Nếu ngươi là Con Đức Chúa Trời, hãy cho chúng ta thấy Ngươi làm phép lạ. Họ nói Ngươi là ‘kẻ làm phép lạ.’” Hãy biến đá thành bánh, và để cho chúng ta thấy. Ngươi đang dối.”

7 Ngài phán, “Nhưng có lời chép rằng, Người ta sống không phải chỉ nhờ bánh mà thôi.” Hiểu không? Ngài đã lấy Lời của Cha mà đánh bại ma quỷ, ngay trên chính đất của nó. Thế nên anh em có thể làm giống như vậy, đánh bại ma quỷ trên đất của nó, bằng Lời của Chúa.

8 Thế thì, tôi sẽ luôn luôn biết ơn Anh Sullivan. Đây là...Xin lỗi vì sự diễn đạt này: Tôi nghĩ vì họ đã làm cho Anh Sullivan nghĩ rằng Ngài đã ném đi khuôn mẫu đó. Không có ai giống như anh. Chỉ có một người duy nhất tôi từng gặp trong đời khiến tôi nhớ đến Anh Sullivan, đó là E. Howard Cadle. Tôi không biết anh ấy từng biết ông ấy không, từ—từ...Anh Cadle thật là một chàng trai miền quê tốt bụng giống như Anh Sullivan. Và anh ấy thọc tay vào túi rất sâu đến nỗi dây đeo quần kéo xuống, và nói chuyện với một cái đầu nghiêng qua một bên, anh ấy đúng là một E. Howard Cadle. Và vì vậy tôi—tôi rất vui mừng có Anh Sullivan như người bạn và một người anh em trong Phúc Âm. Và tôi cầu nguyện Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho anh ấy và hội thánh nhỏ bé của anh ở trên đây, cùng với người vợ yêu quý, những người thân yêu của anh.

9 Và với anh em, quý mục sư truyền đạo khác ở đây, với anh em và hội chúng của anh em, những thầy giảng Phúc âm Trọn

ven, dựa trên những điều nhỏ nhặt thuộc về Kinh Thánh chúng ta có thể không đồng ý với nhau. Tôi bất đồng với vợ tôi về một số điều. Và anh em biết đó là gì không? Cô ấy thích bánh táo và tôi thích anh đào, vì vậy chúng tôi bất đồng. Và tôi nói với anh em điều tôi đã làm với bất đồng của tôi: Tôi thích bánh nhân anh đào còn nóng hổi (tôi có thể có một cái ngay bây giờ) và đổ bơ lên trên nó, và sau đó đổ mật đường lên trên đó; và, thưa anh em, anh em có một cái gì đó đáng ăn! Vợ tôi ngại món ấy. Tôi nghĩ cô ấy sợ tăng cân. Cô ấy có thể thích nó, nhưng mà anh em biết phụ nữ như thế nào rồi, họ sợ...Họ quá gầy đến nỗi anh em có thể chọc cây ghim kẹp vào cát chúng thấu xương, và tuy nhiên họ muốn—họ muốn giảm cân. Đó là bản chất của họ, tôi đoán vậy, vì vậy có...Và, nhưng tôi thích điều đó. Vậy thì, chúng tôi bất đồng về điều đó, những điều khác chúng tôi ổn cả. Nhưng, anh em thấy, chúng ta không hoàn toàn đồng ý. Vì thế chúng ta sẽ thấy sự việc giống như vậy, thưa anh em, nhưng điều chính yếu, là chúng ta đang ăn bánh, đó là điều chủ yếu.

¹⁰ Về nguyên tắc, dựa trên phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và sự đến của Đấng Christ, và những giáo lý cơ bản, thuộc về phúc âm tuyệt vời của Kinh Thánh, chắc chắn chúng ta đứng với nhau tay trong tay với điều đó. Như một anh em đồng lao hiệp một lớn, không có sự ngăn trở giáo phái, không có bất cứ điều gì cản trở chúng ta, chúng ta cùng nhau, tiến về Đồi Sọ như một đội quân vĩ đại.

¹¹ Nếu tôi có thể giúp đỡ được anh em điều gì, tôi sẽ vui lòng làm điều đó. Và tôi tin chắc anh em cũng sẽ nói điều tương tự với tôi. Và anh em có thể giúp tôi. Và đó là một điều anh em có thể làm, mà tôi biết, là cầu nguyện cho tôi, hầu cho Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ để tôi hành động sai trật. Tôi—tôi—tôi...Không phải trong lòng tôi hành động sai trật, tôi—tôi muốn hành động đúng đắn, tôi muốn làm điều gì đúng đắn. Bởi vì tôi nhận ra, như Anh Jack Moore đã nói với tôi một lần nọ, anh ấy nói, “Anh Branham, tôi sẽ không ủng hộ anh vì tất cả kinh nghiệm của anh, vào Ngày Phán xét, bởi vì Đức Chúa Trời sẽ đòi hỏi anh một sự trả lời quan trọng,” nói, “bởi vì Ngài đã ban cho anh hàng triệu người trong tay anh.”

¹² Vậy thì, nếu tôi biết tôi sẽ đứng ở đó và trả lời cho những người kia, thế thì tôi phải rao giảng loại Phúc Âm nào? Loại chân thành gì, khi tôi nắm giữ sự mua chuộc của Huyết Ngài trong tay? Và khi Ngài tặng cho tôi một món quà...vượt ra ngoài một bóng tối của sự nghi ngờ, bất kỳ người nào có tư duy nhạy bén sẽ biết nó phải đến từ Đức Chúa Trời. Với điều đó, nếu tôi đã hướng dẫn nhiều người đi sai đường chỉ vì nhóm nào đó đã nói thế, Đức Chúa Trời sẽ khiến cho tôi trả giá cho điều đó vào Ngày Phán xét.

¹³ Nhưng khi tôi nhìn thấy khả tượng, ở đây không lâu, và nghe thấy nhiều người hét lên...Anh em đã có được quyển sách nhỏ của mình tối hôm qua không? *Tiếng* của những—những Thương Gia. Tốt lắm. Và trong khả tượng...Lúc nào đó chúng ta sẽ in ra đầy đủ chi tiết; đó không phải là tất cả về nó. Nhưng trong đó, và nhìn thấy điều đó, và tôi đã đứng đó đúng như—đúng như tôi đang đứng ngay bây giờ. Và tôi đã nhìn thấy chính mình đang nằm trên giường ở đó, nhìn vợ tôi, và tuy nhiên đang đứng đây nhìn chính tôi. Và đây là những người đứng xung quanh như thế khi tôi nói, “Phao-lô có phải bị phán xét vì Phúc âm mà ông đã rao giảng không?”

¹⁴ Nói, “Có.”

¹⁵ Tôi đã nói, “Tôi đã giảng mọi Lời thật đúng cách mà người đã giảng.”

¹⁶ Và hàng triệu người hét lên, “Chúng tôi đang yên nghĩ trên Điều đó!”

¹⁷ Đó là cách tôi muốn nó có khi tôi băng qua đó, đấy. Tôi muốn nó diễn ra cách ấy, giống y như thế, hoàn toàn đúng những gì Phao-lô đã nói. Không thêm gì vào Nó, không bớt đi điều gì khỏi Nó. Chỉ những gì Kinh Thánh dạy, điều đó chính xác đường lối tôi muốn nó cứ tiếp diễn, anh em biết đấy. Và tất nhiên, anh em cứ giữ nó như vậy, các giáo phái ở mọi phía sẽ dựng lên một rào cản chống lại Nó.

¹⁸ Và rồi, nhiều lần, anh em đồng lao nghĩ rằng tôi chống lại anh em mình. Đức Chúa Trời biết khác hẳn thế, miễn là Ngài biết đó là sự thật. Hiểu không? Không chống lại anh em, mà chính là hệ

thống đang khiến chúng ta không là anh em. Đó không phải là Lời Chúa ngăn chúng ta trở thành anh em, chính là hệ thống mà chúng ta tham gia khiến chúng ta không còn là anh em. Đúng thế. Vậy, chúng ta phải đứng ở đâu? Đứng trên Lời, và Đức Chúa Trời sẽ lôi kéo tất cả mọi người đến với Lời (điều đó đúng) trên—trên vấn đề đó. Đừng bao giờ biến nó thành tổ chức, lập nó thành giáo phái, cứ giữ nó ở trong Chúa, và cứ tiếp tục tiến lên; chỉ nhìn xem sự cuối cùng, nắm vững, Đức Chúa Trời sẽ làm phần còn lại của nó.

¹⁹ Có rất nhiều điều anh em đã làm cho tôi, mà tôi biết ơn sâu sắc. Bây giờ nếu tôi có thể giúp anh em, với việc phát vãi câu nguyện hay điều gì đó. Bây giờ, đừng hỏi tôi giáo lý, bởi vì tôi—tôi không muốn làm điều đó. Vì vậy rất nhiều người viết thư hỏi tôi về hôn nhân và li dị và vân vân, là một tình trạng rối ren trong hội thánh. Tôi luôn luôn nhắc họ, và nói, “Hãy hỏi mục sư của bạn.”

²⁰ Nhiều người đã viết thư cho tôi ở đây và hỏi, “Còn *điều này* thì sao? Còn *điều kia* thì sao?” Tôi hỏi âm thư đó, anh chị em sẽ nhận được nó. Hãy gặp mục sư của mình về những việc nhỏ bởi vì, rất lại, ông là người chăn bầy của các bạn. Ông—ông là người—ông ấy là người mà Đức Chúa Trời sai đến quan phòng anh chị em. Và chúng ta có thể bất đồng về điều đó, và rồi điều đó gây ra sự lộn xộn trong hội thánh của anh chị em. Chúng ta không muốn thế. Không! Không! Chúng ta chỉ muốn anh em đừng làm những việc tội lỗi, những việc không có trong Kinh Thánh, và cứ tiếp tục hướng đến Đức Chúa Trời. Hiểu không? Và nếu anh em gây ra những xô xát nhỏ và những việc giống như thế, điều đó làm đảo lộn hội thánh. Vì thế, tôi muốn mục sư của các bạn nói về hôn nhân và li dị hơn, và những việc *này* cùng những việc *khác*, hãy để ông ấy làm điều đó. Ông cũng là đầy tớ của Đức Chúa Trời, và ông được trang bị để làm điều đó.

²¹ Còn nhớ người Sa-ma-ri như lành đã tìm thấy người bị thương chứ? Ông đã mang anh ta đến quán (đó là nhà thờ) và cho người đó hai xu, và bảo nếu anh ta cần gì hơn nữa ông sẽ trả cho anh ta khi ông trở lại. Vì vậy, anh ta đã có hai xu, anh ta có thể đến bác sĩ nếu ông ấy là người của Đức Chúa Trời. Nếu ông

ấy là người của Đức Chúa Trời đứng trên Lời của Đức Chúa Trời, anh ta—anh ta nhận được những gì Đức Chúa Trời ban cho anh ta: Thánh Linh và Lời. Đúng thế không? Chúng ta thờ phượng như thế nào? Bằng Tâm thần và Lẽ thật. Và Lời là Lẽ thật. Đúng thế không?

²² Bây giờ, một lần nữa, cảm ơn anh em rất tử tế. Và bây giờ, tôi mệt kinh khủng, và thật sự mệt mỗi chiều nay, tôi không hề có ý định ở lại trong khách sạn nữa chừng nào còn sống. Những tiệc rượu lớn, và suốt đêm trường, đánh nhau ở cửa phòng và la hét, và phụ nữ...Ồ! Tôi cứ ngồi dậy, suốt đêm. Chỉ thế thôi. Và vì thế tôi—tôi không hề có ý định ở khách sạn nữa. Tôi sẽ đến một nhà nghỉ. Tôi sẽ kiếm cho mình một chiếc xe tải để tôi có thể ngủ trong đó, bên ngoài trên mặt đất ở nơi nào đó. Tôi định mua nó thật, mua cho tôi một cái lều và cái túi ngủ, hay nơi nào đó mà tôi có thể tự kiếm được, ở đâu đó. Đúng thế.

²³ Thật tội lỗi, quốc gia này, không có gì lạ! Nó đã bị đục thủng như tổ ong, và mục nát đến tận cốt lõi. Ngay ở trên đây trong nơi khác, trong bang của anh em...Không chỉ ở bang này, khắp mọi nơi. Ngay trên đây, cách đây vài năm, tôi đã ở trong một—trong một buổi nhóm tôn giáo ở trong bang trên đây, một thành phố lớn. Và đêm đó một nhóm tôn giáo, giáo hội chính thống có đại hội đồng, thanh thiếu niên. Tôi—tôi chưa bao giờ...Tôi đã ở Châu Phi dưới sự tin vào tà thuật cùng mọi thứ, tôi chưa bao giờ nghe điều gì như thế. Và sáng hôm sau, (tôi không thể nói chính xác cho các bạn biết, chúng ta là cử tọa nhiều thành phần)...đang nằm trên sàn nhà, đã làm những việc đồi bại, những chai rượu whiskey nằm lán lóc khắp nơi. Và họ là những người trẻ, những cậu con trai và các cô gái ở trong cùng một căn phòng suốt đêm, với nhau. Và sáng hôm sau, “cha thánh” ngồi ngoài đó, và chúng đến cúi đầu dưới ông như *thế*. Dưới Danh của Chúa Jêsus Christ!

²⁴ Tôi đã phát điên lên không? Điều gì—điều gì xảy ra với tôi vậy? Tôi không thể chịu đựng được những điều đó! Nó...Điều gì đó lay lắc tôi thành từng mảnh khi tôi thấy thế. Điều đó là đại diện cho Chúa Jêsus chúng ta không? Một bữa tiệc phóng dăng, say sưa cùng với những chuyện đồi bại mà...thường xảy ra với những thanh niên thiếu nữ đó, nằm trên nền nhà và trong

những sọt rác, là những chai rượu và...Ồ, chà, chào ời! Anh chị em có thể gọi đó là Cơ-đốc giáo sao? Không ngạc nhiên khi thế gian ở trong tình trạng tội lỗi như vậy. Chà, tội nhân nói gì khi nhìn vào điều đó? Hàng ngàn người trong số họ.

²⁵ Các cô gái trẻ say đến mức không thể đứng dậy được, và ở trong phòng cả đêm với các cậu con trai, và nói chuyện bần thủ kinh khủng nhất anh chị em chưa từng nghe trong đời. Tôi đề gối lên đầu như thế này, để cố gắng ngủ. Ngoài nền nhà, say sưa, và chạy lên chạy xuống như thế, sùng đạo!

²⁶ Vậy thì, tôi có thể trông mong gì những con người tội lỗi như thế, lúc này, mà tự xưng họ là thể thao, ở ngoài đây trong trò chơi lăn bóng gỗ. Một trong những đứa con của tôi bắt đầu muốn đến bãi chơi bi, tôi sẽ đuổi nó ra khỏi xứ. Ừ-m. Gọi đó là thể thao, đó không phải là môn thể thao. Đây là gì...Nếu bạn muốn sống đúng đắn, hãy sống đúng đắn với Chúa. Đúng.

²⁷ Tôi muốn đọc cho anh em, chỉ một lời từ trong Kinh Thánh. Anh em tìm thấy vài lời này tôi muốn đọc ở đây cho chủ đề, được tìm thấy ở trong chương thứ 17 của Các Vua Nhất, câu 1.

...Ta đứng trước mặt CHÚA ĐỨC CHÚA TRỜI CỦA Y-SƠ-RÁ-ÊN hằng sống mà thề rằng, mấy năm về sau đây,...nếu ta chẳng nói chắc sẽ không có sương cũng không có mưa.

Các Vua Nhất, chương thứ 1-...chương thứ 17, câu 1.

²⁸ Nếu như tôi có thể gửi vài câu nguyện cho anh em, bất cứ lúc nào, cứ viết thư cho tôi; thư ký của tôi ở đây, nó được tặng lúc này, Anh Maguire. Bao nhiêu người đã nhận được vài câu nguyện của chúng ta? Hãy giơ tay cho chúng tôi thấy. Hãy đứng lên, Anh Jim. Tôi muốn thấy...anh, và cả vợ anh nữa. Đây là thư ký của tôi và vợ của anh ấy, những người làm việc đó, đã gửi... Đó là chàng trai và cô gái mà gửi vài câu nguyện đến các bạn từ buổi nhóm, cả hai đều là những Cơ-đốc nhân đã dâng mình. Và tiếng đó, tiếng êm dịu nhỏ nhẹ đó các bạn nghe trên mi-crô khi các bạn gọi tôi, đó là cô gái trẻ đang ngồi đó, vợ anh ấy. Cha mẹ cô ấy, và họ, ở đây với chúng ta ngày hôm nay; và—và những người thân yêu, khắp các nơi. Vì thế... Và rồi anh em biết thư ký truyền giáo của tôi, Ông Mercier, Anh Leo Mercier, anh ấy có mặt ở đâu

đây, và Anh Gene Goad. Và vì thế nếu chúng tôi có thể gởi vài cầu nguyện, bất cứ lúc nào, bất kỳ điều gì chúng tôi có thể làm, cầu nguyện cho anh chị em trên điện thoại; bất kỳ điều gì có thể được, thì chúng tôi sẽ làm.

²⁹ Người đàn ông trông có vẻ lạ lùng này có cây gậy trong tay, bước đi vững vàng, đôi mắt sáng chiếu ra sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời, bộ râu xồm tung bên hông, một mảnh da cừu cũ đầy lông quấn quanh người, ông đang bước đi đều đều vững chãi trên con đường đi xuống xứ Sa-ma-ri. Ông không có gì đáng chú ý lắm, nhưng ông có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY cho dân tộc lớn đó của Y-sơ-ra-ên. Vàng, Ê-li người Thi-sê-be, một đấng tiên tri của Chúa. Ông không có gì đáng nhìn lắm, nhưng ông có Lời của Chúa.

³⁰ Ông không sợ đứng trước vua, vì ông đã ở trong sự Hiện diện lớn hơn vua, ông đã ở trong sự Hiện diện của Đức Giê-hô-va. Do đó, ông biết mình đang đứng ở đâu. Và khi ông bước đi đến trước vua ông không nói cà lăm hay nói lấp, ông biết mình đang nói về điều gì. Ông có thể đã nói với vua, “CHÚA LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI CỦA Y-SƠ-RA-ÊN PHÁN NHƯ VẬY, ‘Sẽ không có mưa cho tới khi ta cầu xin điều đó.’” Tại sao ông nói thế, “Cho tới khi ta cầu xin điều đó. Theo như lời của ta”? Bởi vì ông đã có Lời của Chúa, ông là một tiên tri, và tiên tri có Lời của Chúa.

³¹ Đó là điều đang đánh động để thấy mối quan hệ song song giữa dân Y-sơ-ra-ên của Cựu Ước và nước Mỹ bây giờ. Cả hai đều là những dân lớn. Cả hai đều đã được thành lập, và người dân của họ đã đến đó, vì các cuộc đàn áp tôn giáo.

³² Y-sơ-ra-ên đã bị Pha-ra-ôn ngược đãi và bị ở dưới ách nô lệ hàng trăm năm, nơi họ đã bị tước bỏ sự thờ phượng Đức Chúa Trời hằng sống và chân thật, và đã bị tước bỏ đặc quyền đó; và họ trở thành những nô lệ. Nhưng Đức Chúa Trời đã hứa với họ trong Kinh Thánh, hay trong Lời Ngài, và bởi tiên tri Ngài, rằng Ngài sẽ ban cho họ một xứ. Và họ đã đi vào xứ này và đẩy lui những kẻ chiếm hữu xứ đó, và đã sở hữu cơ nghiệp của họ, vì Đức Chúa Trời có một mục đích để làm điều đó.

³³ Và quốc gia vĩ đại này của chúng ta cũng vậy. Chúng ta đến đây, và trên Plymouth Rock, quốc gia này được thành lập về quyền tự do tôn giáo bởi vì tổ tiên của chúng ta đã trốn chạy

khỏi sự đàn áp của La Mã đối với hệ thống Giê-sa-bên hiện đại, và đã đứng lên và chịu nhiều cuộc bách hại và tử đạo lớn dưới hệ thống sai lầm đó của Giê-sa-bên. Và theo Kinh Thánh, trong Khải Huyền, chương 13, Đức Chúa Trời đã hứa cho họ một ốc đảo, và một nơi, vì người đàn bà đã được đưa vào đồng vắng, nơi bà được nuôi trong một kỳ, kỳ, và nửa kỳ. Đức Chúa Trời đã hứa với nước Mỹ, hoặc với hội thánh (với người đàn bà), đến đất nước này.

³⁴ Anh em có để ý Khải Huyền 13 không? Tất cả các con thú khác đã lên khỏi biển, các dòng nước; Khải Huyền 17:17, cho biết, “Dòng nước mà người nhìn thấy là đám đông dày đặc và rất nhiều người.” Tất cả các con thú khác, chúng lên khỏi mặt nước, dày đặc và rất nhiều người. Nhưng khi nước Hoa Kỳ đi lên, “Nó ra từ trái đất nơi không có dân.” Và nên nhớ, khi đến gần, nó trông giống như một chiên con.

³⁵ Bây giờ, chiên con có hai sừng, đó là quyền lực dân sự và giáo hội. Nhưng khi chúng đã hợp nhất, nên nhớ, lúc đó chiên con ấy đã nói giống như con rồng đã có trước nó; và con rồng là Rô-ma.

³⁶ Khi con rồng đứng trước người đàn bà đã ăn thịt con mình trong đồng vắng ngay khi nó được sanh ra, con rồng màu đỏ... Ai đã đứng trước người đàn bà Y-sơ-ra-ên, để ăn thịt Con Trẻ đó ngay khi Nó được sanh ra, và ban hành một sự bắt bớ và giết chết mọi con trẻ dưới hai tuổi? “Rô-ma, con rồng, đứng trước người đàn bà để chực ăn nuốt con bà ngay khi nó được sanh ra.”

³⁷ Và rồi, chúng ta thấy, đất nước này xuất hiện như một nước tự do, và đã có...đã có một chiên con, nghĩa là Chiên Con của Đức Chúa Trời. Nhưng, sau một thời gian, cùng một hệ thống mà chúng ta có, nói giống như con rồng và sử dụng mọi quyền lực con rồng đã có trước đây.

³⁸ Chúng đi song song, với nhau, một cách hoàn hảo. Và nên nhớ khi những người này...Y-sơ-ra-ên đến và chiếm lại quê nhà của mình và Palestine, đẩy lui mọi kẻ chiếm hữu của xứ đó và sở hữu xứ. Chúng ta đã đến và chiếm lấy nó từ thổ dân da đỏ Anh-diêng, xua đuổi họ và chiếm hữu đất đai. Đức Chúa Trời có lý do cho điều đó. Đức Chúa Trời sẽ cho thế giới thấy những gì Ngài có

thể làm với một—một nhóm nhỏ những người muốn tự do, và tự do tôn giáo, để hầu việc Chúa.

³⁹ Họ đã làm gì cho Y-sơ-ra-ên? Ngài đã biến Y-sơ-ra-ên trở thành quốc gia hùng mạnh nhất trên thế giới, và nó đã ở lại như vậy cho đến khi nó ra khỏi ý muốn của Đức Chúa Trời. Ngài đã làm gì với nước Mỹ? Ngài đã làm cho nó trở thành quốc gia hùng mạnh nhất trên thế giới cho đến khi nó đi ra khỏi ý muốn của Đức Chúa Trời. Song song, cái này với cái kia, chính xác.

⁴⁰ Khi Y-sơ-ra-ên đến trong xứ, họ đã là một—một dân tộc tuyệt vời bởi vì họ có sự lãnh đạo tuyệt vời. Họ có những người kính sợ Đức Chúa Trời ở trên họ, chẳng hạn như Đa-vít, Vua Sa-lô-môn. Cả thế giới đều kính sợ họ, và họ được hưởng đặc ân đó là không có chiến tranh, không gặp rắc rối, và được sống dưới quyền năng của Đức Chúa Trời, cho đến khi mọi người từ khắp nơi trên thế giới đến để xem họ. Đức Chúa Trời đã ban cho họ ân tứ phân biệt, điều đó đã ở trên Sa-lô-môn. Và nữ hoàng phương Nam, từ...nữ hoàng nước Sê-ba tìm mọi cách băng qua Sa mạc Sa-ha-ra (mất ba tháng) chỉ để nghe sự khôn ngoan của Sa-lô-môn. Và khi bà thấy Sa-lô-môn có sự phân biệt các thần linh, và đã tỏ cho bà biết những bí mật trong lòng bà, bà đã nói, “Mọi điều tôi đã nghe về vua đều đúng, và còn nhiều hơn thế nữa.” Bà tin chắc rằng đó là Đức Chúa Trời.

⁴¹ Và nước Mỹ, trên cơ sở tổ tiên của chúng ta đã đến đây vì tự do tôn giáo...Chúng ta có những người tin kính vào thời của họ, như là những nhà lãnh đạo: George Washington, Abraham Lincoln, những người có nhân cách nổi tiếng, những người của Đức Chúa Trời. Nước Mỹ là nước Mỹ, trong những ngày ấy.

⁴² George Washington, tại Valley Forge, trước khi băng qua Delaware, cầu nguyện suốt đêm, cho đến khi ông ướt sũng đến thắt lưng, quỳ gối trong tuyết. Và sáng hôm sau khi người Mỹ bắt đầu băng qua, chỉ có khoảng hai mươi phần trăm trong số họ có giày để mang, quân đội Mỹ. Nhưng họ có một nguyên tắc, họ có điều gì đó mà họ phải đấu tranh cho. Họ không quan tâm điều gì đến hoặc đi. Những người nông dân đi vào, ngưng cây bừa và bán hết bò của mình, và mua khẩu súng trường của mình và đi chiến đấu cho những gì người đó biết là tự do. Và ngày hôm sau,

tôi nghĩ là, bốn hay năm lỗ đạn, đạn súng hỏa mai, đi xuyên qua áo khoác và mũ của người ấy và không hề chạm vào anh ta.

⁴³ Những con người của Đức Chúa Trời, đã chiến đấu cho đất nước này, những con người vĩ đại! Không ngạc nhiên khi họ viết:

Cầu mong đất nước chúng con sáng ngời
 Với ánh sáng thánh khiết của tự do,
 Che chở chúng con bằng sức mạnh của Ngài,
 Đức Chúa Trời vĩ đại, Vua chúng con!

⁴⁴ Cách đây một thời gian, tôi đã nói chuyện với một cụ già ở Corydon, Indiana. Ông đã kể với tôi về khi trụ sở quốc hội ở Corydon, và cách mà ông...đã nói cách mà ông đã đi bằng xe bò đến để nghe thống—thống đốc nói. Ông ấy và thống đốc là hai người duy nhất có hai mảnh, một bộ đồ, để mặc. Nói rằng ông đã nuôi cừ và xén lông cừu, và tẩy lông cừu, các chị ông đã xén lông cừu và làm cho ông một cái áo khoác để mặc với quần tây. Và cụ già ấy đang ngồi đó, lúc đó khoảng tám lăm hay chín mươi tuổi, đã vuốt râu như *thế*, và ông nói, “Billy à, đó là khi *người Mỹ là người Mỹ*.”

⁴⁵ Tôi nhìn ông bạn già đó, và tôi nghĩ, “Này, ông bạn, rất nhiều người trẻ này sẽ không muốn tin điều đó, nhưng ông đang nói sự thật.”

⁴⁶ Điều gì đã xảy ra với dân Y-sơ-ra-ên sau bối cảnh tin kính đó? Họ bắt đầu vô tư. Họ bắt đầu đến chỗ mà họ không quan tâm đến chuyện gì đã xảy ra. Họ bắt đầu thờ phượng Đức Chúa Trời uể oải, mặc dù họ giữ hình thức tin kính giống như chúng ta. Họ có một hình thức tin kính. Nhưng họ bắt đầu tự do với những người của họ, và—và họ bắt đầu mang vào những tà giáo khác nhau trong nhà thờ của họ. Sự thờ phượng của Ba-anh bắt đầu len lỏi vào, và dân Y-sơ-ra-ên trở nên khoái lạc điên cuồng, say sưa, và những thứ như vậy, và cuối cùng đã đưa vào một nhà lãnh đạo không biết Đức Chúa Trời; A-háp, người nối nghiệp cha mình. Và cha ông là một người đàn ông không tin kính, giàu có, nhưng là một người không tin kính. Và ông ta đã làm tất cả mọi tội lỗi, nhiều hơn bất cứ ai trước ông đã từng làm. Nhưng Y-sơ-ra-ên, trong trạng thái mê mẩn vì say rượu, họ đã đặt vào một người không tin kính như vậy, và đặt ông lên ngai làm người lãnh đạo

họ. Họ nghĩ rằng mọi chuyện đã ổn, giống như rất nhiều người Mỹ ngày nay làm, “Ông ta là một nhà chính trị giỏi, vì thế điều đó có gì quan trọng đâu? Sẽ không có gì quan trọng, bởi vì ông ấy là một chính trị gia giỏi.”

⁴⁷ Nhiều người Mỹ, quá nhiều người trong họ, đã bán quyền thừa kế của họ, như là một người Mỹ, và nói, “Có gì quan trọng đâu, miễn là anh có thể kiếm được thêm nhiều đô-la từ chính quyền và sống?” Họ đã bán hết vì cái bụng của mình, và đến phạm tội tà dâm và thèm muốn thế gian đầy tội lỗi, và quên mất chính điều mà chúng ta đã giành được trên Plymouth Rock. Họ đã quên cơ nghiệp của chúng ta, và đi và bán hết cho những đám đông điên dại vui thú. Như việc đã xảy ra với Y-sơ-ra-ên thế nào, thì nó cũng đã xảy ra như vậy, nước Mỹ đã chọn con đường tương tự, con đường giống y như vậy, sự vui thú!

⁴⁸ Sau một thời gian, chính quyền đã tán thành tội lỗi: “Miễn là quý vị có nhà hội, điều đó có gì quan trọng?” Đó chính xác là những gì nước Mỹ đã làm. Và chúng ta bắt đầu tổ chức lại với nhau và tạo thành những nhóm nhỏ, và tội lỗi hơn, tội lỗi hơn, tội lỗi hơn. Chúng ta đã tuân thủ các nguyên tắc thực tế mà chúng ta đã đạt được ở đây! Tội lỗi bắt đầu len lỏi vào các nhà thờ giống như nó đã làm lúc đó. Phụ nữ bắt đầu cắt tóc, mặc quần áo vô đạo đức, cắt chúng đi nhiều hơn mỗi năm và...Và những người đàn ông bắt đầu làm *điều này*, *điều kia*, và *điều nọ*, và chơi bài và chơi trò lừa bịp trong nhà thờ, và đúng như thế gian đã làm, vui chơi điên dại, say sưa choáng váng vì rượu.

⁴⁹ Các mục sư tốt nghiệp từ chủng viện, và giám mục nói, “Hãy giảng đi, các bạn, bất cứ điều gì các bạn muốn. Theo như tôi được biết, Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ đã chết khô cách đây một ngàn chín trăm năm.” Cho đến nỗi mà hội thánh chẳng nhận được gì ngoài một tổ chức, giống như một nhà nghỉ. Mong các bạn không bao giờ quên chiều nay! Trở nên giống như một nhà nghỉ, thế giới bắt đầu bò vào, các mục sư bắt đầu thỏa hiệp giống như họ đã làm trong thời A-háp. Tội lỗi, mục nát đến tận cốt lõi, và cứ thế tiếp tục diễn ra như nó có thể.

⁵⁰ Mặc dù Đức Chúa Trời đã phá vỡ đến hết tiên tri này đến tiên tri khác, và với lòng nhân từ dịu dàng, Ngài cầu xin dân chúng,

và họ quay lưng lại với Nó. Họ muốn theo cách của họ, họ là người Y-sơ-ra-ên, họ được tự do, họ là một quốc gia vĩ đại, tổ tiên của họ đã làm *như vậy* (Đa-vít và Sa-lô-môn), họ có thể làm những gì họ muốn. Thật cũng giống như điều mà chúng ta đã dựa trên chính mình, chính xác; điều mà Washington, tổ tiên của chúng ta, và những gì họ đã chiến đấu cho. Nhưng, thưa anh em, chúng ta cách xa những điều đó hàng triệu dặm; những giáo hội của chúng ta thì, cách xa hàng triệu dặm.

⁵¹ Xưa...Giáo hội Giám Lý ngày nay, không giống với giáo hội Giám Lý trước đây! Những gì Ngũ Tuần có ngày nay, và những gì trước đây nó đã có! Những gì Báp-tít có ngày nay, với những gì trước đây nó đã có! Chúng ta đã có thời gian đi trở lại và nói về John Smith và nhiều nhà cải cách đầu tiên kia. John Smith nói, trước khi chết, đã nói, “Thật kinh khủng là phụ nữ Giám Lý bắt đầu đeo nhẫn vàng trên những ngón tay.” Giám Lý! Ông ấy sẽ nói gì ngày nay khi thấy họ cắt tóc ngắn, và vẽ mặt mày, mặc quần đùi? Chính là vì tội lỗi!

⁵² Đức Chúa Trời đã làm gì ở nước Mỹ? Đã ban cho sự phục hưng này đến sự phục hưng khác, phục hưng tiếp nối phục hưng. Những vị mục sư truyền đạo đã giảng Lời, cố gắng kêu gọi dân sự trở về với Đức Chúa Trời. Và họ đã làm gì? Y-sơ-ra-ên đã làm điều tương tự, đã hất hủi Nó! Lấy họ làm trò cười! Gọi họ là “thánh quá máu”! Ném họ vào tù!

⁵³ Nếu một trong những chị em của tôi và một trong những anh em tôi, từ nhà thờ này đi ra hôm nay, đứng trong khách sạn đó tối hôm qua và đưa tay lên ngợi khen Đức Chúa Trời và la lớn trong phòng đó, họ chắc bị ném vào tù vì điều đó. Nhưng một người say rượu, một đám “bất khiết” ngu dại loạn choạng vì say có thể đứng lên ở đó và la lớn suốt đêm; và say rượu, và chải rửa và giặt phẳng áo quần ra khỏi phụ nữ của họ và hành động như thế, và ngã trên sàn nhà và la hét suốt đêm, và thậm chí họ không thể nói một lời nào về điều đó. Không ngạc nhiên khi chúng ta bị định tội dưới tay của Đức Chúa Trời!

⁵⁴ Để ý, Đức Chúa Trời đã liên tục sai những mục sư truyền đạo, thi hành những dấu kỳ phép lạ, minh chứng Lời Ngài. Và điều quan trọng nhất, hầu hết các giáo sĩ hiện đại đã gạt bỏ Nó

và lấy mọi sự phục hưng làm trò đùa. Chẳng hạn như cái gọi là Hội thánh của Đấng Christ và họ, “Thời kỳ phép lạ đã qua rồi.” Cỗ hết sức của họ tách nó ra khỏi dân sót lại ít ỏi của Đức Chúa Trời. Như đã xảy ra ở Y-sơ-ra-ên, ngày nay cũng vậy. Nhiều lần, Đức Chúa Trời phải đưa dân Ngài ra khỏi những tổ chức và giáo phái, mang họ ra đồng vắng ở một mình, để trò chuyện với họ. Và Ngài sẽ có một dân còn lại, anh chị em đừng lo lắng về điều đó. Ngài đã làm lúc ấy, Ngài sẽ làm bây giờ. Liên tục họ đã trải qua tội lỗi, tội qua các thứ. Tại sao? Quyền lãnh đạo của họ, không có gì ngăn cản điều đó.

55 Ô, thành thật mà nói, tôi biết nhiều nước mà nếu bắt gặp những người trên phố ăn mặc giống như chúng ta ở nước Mỹ ở đây, người ta sẽ tống họ vào tù. Khi tôi đi đến Thánh Angelo, ở Rô-ma (bây giờ, hãy nghĩ về điều đó, thấp kém như thế nào), họ đã có một tấm biển ở đó, bên hầm mộ Thánh Angelo, “Đối với phụ nữ Mỹ: ‘Xin vui lòng mặc áo quần vào và thể hiện sự tôn kính người đã chết.’”

56 Nếu có điều gì làm anh chị em phát ốm, là thấy một đám gọi là người Mỹ bước vào. Tôi đang ngồi xuống, tại Lausanne, chúng tôi đang thưởng thức một ít bít tết, một ngày nọ, Anh Arganbright và tôi. Ngày hôm sau, chúng tôi quay trở lại vì thấy món ăn ngon. Tôi có thể mua một ít nước ở đó, họ sẽ không phục vụ gì ngoài rượu. Và tôi muốn lấy nước, tôi đã phải mang theo cho mình một bình nước dưới cánh tay, mọi lúc, vì họ sẽ không phục vụ nước tại bàn. Lúc ấy tôi đi vào đấy, và mọi việc tốt đẹp cho đến khi “Hoa hậu nước Mỹ” đi vào với con chó xù nhỏ, kiêu kỳ, nhớp nhúa; với đủ thứ nữ trang cửa hiệu rẻ tiền trên người như *thế*, và một điếu thuốc ở đầu kia như *thế này*, ngồi xuống đó mặc đồ gì mà giống như không mặc; và đặt con chó xù đó trên bàn, thứ bần thủ, nhớp nhúa.

57 Nó là...chó là con vật tồi tệ nhất mà Đức Chúa Trời nói đến. Ngay cả phần mười của họ thậm chí không thể được nhận trong nhà của Đức Chúa Trời. “Nó giống như một con điếm, phần mười của một con điếm,” Kinh Thánh đã nói thế. Và, tuy nhiên, thế đấy. Họ sẽ thực hiện biện pháp kiểm soát sinh sản và gần như, trả một nghìn đô la, cho một con chó già nhỏ bé; và dẫn nó khi khắp nơi

và cho nó tình yêu thương dành cho con cái, vì thế cô ta có thể chạy ra ngoài suốt đêm, và sẽ thực hiện hạn chế sinh đẻ.

58 Đang chờ đợi điều gì ngoài tình trạng hỗn loạn! Anh chị em có thể không bao giờ nghe tiếng tôi lần nữa, nhưng tôi muốn anh chị em nhớ điều này: Chúng ta đang ở trong kỳ cuối cùng!

59 Ở đó, chúng ta thấy điều gì đã xảy ra, thì đã xảy ra rồi. Rốt lại, giờ *quan trọng* đã đến: A-háp được chọn, và khi được làm vua rồi, ông cưới Giê-sa-bên; người đàn bà tầm thường thối nát đó đã lãnh đạo tất cả dân Y-sơ-ra-ên đến với sự thờ lạy hình tượng. Và như dân Y-sơ-ra-ên làm điều đó, ồ, điều này...Họ đã phải bị ở trong tình trạng sa ngã, dẫn đến một điều đã chưa từng xảy ra với đất nước của họ. Luật pháp do con người tạo ra cho con người, và chúng ta đã làm điều tương tự!

60 Đã có lúc khi nước Mỹ không muốn có...họ biết tốt hơn là không nên để cho dân phụ già, gái điếm già mà đã say huyết các thánh tử vì đạo, đã giết chết họ, và lý do họ chạy trốn đến đây, vì tự do, họ sẽ không đầu hàng với thứ gì như thế. Nó cho thấy chúng ta ở trong tình trạng sa sút, cả nước, đều chọn lựa điều như thế. Ồ, dĩ nhiên, lúc này các bạn...một số bạn đảng viên Dân chủ cứng rắn sẽ nghĩ điều này, rằng “Ồ, thế đấy, ông ấy sẽ—ông ấy sẽ là một chính trị gia giỏi hàng đầu.” Điều đó nghe có vẻ đúng với lý do, đối với tâm trí xác thịt. Nhưng đối với Lời Đức Chúa Trời và tâm trí thiêng liêng, nó không có ý nghĩa gì cả. Chắc chắn không, một ít đô-la phụ thêm và một số thuế lợi tức hay điều gì giống như thế này bị cắt giảm.

61 Và chúng ta đang gặp khó khăn, những người truyền giáo của chúng ta trong lĩnh vực truyền giáo ngày nay, bởi vì bây giờ chúng ta được coi là một quốc gia Công giáo. Tại sao, chắc chắn, nước Nga được coi như là nước cộng sản bởi họ đã có nhà lãnh đạo cộng sản. Trung Quốc Đỏ được coi là cộng sản vì họ có một nhà lãnh đạo theo chủ nghĩa cộng sản. Chúng ta được coi là Công giáo vì chúng ta có một nhà lãnh đạo Công giáo.

62 Ồ, khi A-háp lên ngôi...Quý vị nói, “*Ông ấy ở trên ngôi.*” Đúng thế, nhưng Giê-sa-bên là người chỉ huy đằng sau ngai vàng ấy. Bà là người đã làm công việc lãnh đạo. Hãy xem bà đã lấy chính luật pháp đất nước và uốn cong queo nó đi, và vì lợi ích và lòng tham

của riêng bà, và làm cho A-háp thực hiện điều đó bởi vì bà đã kết hôn với ông. Đó là cách nhà lãnh đạo chúng ta ngày nay. Tôi không nói ông ấy không phải là người tốt, nhưng hãy nhìn xem những gì ở phía sau ông: gái điếm, mọi thứ mà chúng ta hoạt động ở đây (là nước Mỹ) vì; chính nguyên tắc mà người Mỹ đã xây dựng ở trên. Chúng ta, bằng sự chọn lựa tự do của chính mình, đã chọn ra một điều như thế.

⁶³ Bây giờ anh chị em thấy lý do tiếng của tôi sẽ bị ngưng lại chẳng bao lâu nữa. Nhưng người nào đó sẽ biết! Đúng! Tại sao? Khải Huyền 2:20, bà tự xưng mình là một “nữ tiên tri.” Anh em chỉ cần xem làn sóng tội lỗi xảy ra bây giờ. Anh em hãy xem cốt lõi đi thẳng vào cốt lõi. Anh em hãy xem quan điểm hiện đại, hãy nhìn xem những việc vô tín xảy ra trong các giáo hội. “Và, cuối cùng, sẽ có một sự bất bớ,” Kinh Thánh nói vậy, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY! Chắc chắn, sẽ có.

⁶⁴ Rồi thì điều gì sẽ xảy ra? Thật giống như nó đã xảy ra lúc ấy, bây giờ cũng sẽ vậy. Bà ta đầy quyền lực đằng sau nó, bà là người đã điều khiển nó. Xin đọc...Tôi nghĩ đó là chương bảy...khoảng chương 17 hay 18, ở đó, anh em sẽ thấy những gì Giê-sa-bên đã làm: bà đã nắm lấy A-háp như thế nào, và ông không thể nói gì về điều đó bởi vì đó là vợ ông. Hãy nhìn xem đất nước được xây dựng dựa trên những gì sau đó, một Y-sơ-ra-ên sa ngã với người vợ ngoại giáo (đằng sau ông) là người thờ thần Ba-anh. Và bà đã làm gì? Cuối cùng bà đã làm mọi thứ rất hiện đại và rất đẹp, và dân sự có điều đó dễ dàng, đến nỗi cả hội thánh sa ngã vì nó, các thầy giảng và hết thảy. Ê-li há chẳng nói, “Lạy Chúa, chỉ còn lại một mình con”? Và việc đã xảy ra thời đó thế nào, thì ngày nay cũng vậy.

⁶⁵ Tất cả đều sợ hãi không dám nói gì. Không phải nó giống như ngày hôm nay sao? Họ sợ phải nói điều gì đó. Cho nên chúng ta thấy, họ thật sự bị hư mất, sống bừa bãi, say xỉn, cứ như thế, và vui thú điên dại, và mọi thứ khác, giống như ngày nay. Giê-sa-bên xuyên tạc lời Kinh Thánh...Những gì bà đã làm gì...hay luật pháp, như—như Giê-sa-bên sẽ bóp méo. Nền nhớ, Giê-sa-bên, bà ta tự xưng mình là “nữ tiên tri” để khuất phục dân sự, và bà nói rằng bà là “tiếng duy nhất của Đức Chúa Trời trên trái

đất.” Bà sẽ làm cho tâm trí xác thật tin điều đó chắc chắn như thế gian tin.

⁶⁶ “Sẽ xuất hiện một sự tôn thờ một người nữ, ở nước Hoa Kỳ, và đó sẽ là Ma-ri.” Tôi đã thấy điều đó, ba mươi...năm 1931. Có bảy điều đã xảy ra. Tôi đã viết nó ngay trên giấy ở đây, với tôi, đã viết nó vào năm 1931. Thế nào mà tôi đã nói, “Tổng thống Franklin D. Roosevelt này, ông sẽ khiến cả thế giới, giúp làm điều đó, đưa thế giới vào tình trạng chiến tranh.” Vẫn chưa xảy ra chiến tranh, trong thời kỳ suy thoái. Tôi đã nói, “Điều khác...” Và mẹ tôi, một đảng viên Đảng Dân chủ cứng rắn, bà đã trừng mắt nhìn tôi khi tôi nói thế. Tôi đã nói, “Tôi không quan tâm liệu ông ta là đảng viên Cộng hòa hay ông ta là người theo chủ nghĩa Xã hội hay là bất cứ điều gì, đây là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Tôi nói, “Làm việc này, họ đang cho phép phụ nữ bầu cử. Và khi họ làm điều đó, họ đã làm một trong những điều ô nhục lớn nhất mà quốc gia này từng làm.” Và tôi đã nói, “Một ngày nào đó họ sẽ trả giá cho điều đó.” Và họ đã làm được ở cuộc bầu cử cuối cùng này. Đó là điều mà đã bầu ông ấy, phụ nữ.

⁶⁷ Và các bạn da màu quý giá, ở miền Nam, các bạn đã bỏ phiếu như thế nào! Các bạn nói, “Anh không việc gì phải nói điều đó trên bục giảng.”Ồ, có, tôi có, đó là Lời của Đức Chúa Trời! Và đó là vết nhơ của—của Abraham Lincoln, người đã giải phóng các bạn, đang nằm nơi kia trong viện bảo tàng đó trên chiếc áo của một người phụ nữ, và anh em đã bán quyền thừa kế của mình. Thật xấu hổ cho anh em.

⁶⁸ Với quý vị là những người, vì chính trị, bởi vì quý vị chỉ là một đảng viên tốt của Đảng Dân chủ, đã bầu cho điều gì đó giống như thế, và đã bán quyền thừa kế của chủ nghĩa đặc thù của nước Mỹ và Cơ-đốc giáo của quý vị, giao nó cho gái điếm điều hành chúng ta ở quốc gia này, thứ đã khiến chúng ta ở trong tình trạng hiện tại. Thấy nó đã bò vào bên trong thế nào không? Thật dễ dàng, đến nỗi bây giờ nó ở trên ngai. Chắc chắn! Ngai Nhà Trắng.

⁶⁹ Hãy xem! Rồi...Anh em đã thấy ngày nọ về các trường học Công giáo và Tin Lành không? Ủng hộ trường Công giáo nhưng không ủng hộ các trường Tin Lành. Thấy không?Ồ, thưa anh em! Anh em cứ chăm chú chờ đợi một thứ phong trào đó sắp

đến bây giờ. Chú ý, và khi họ làm điều đó, hãy xem những gì đã diễn ra. Tất cả tội lỗi này đã chong chất. Phải đến một nơi và đưa đất nước vào một chỗ hầu như đi loạng choạng.

⁷⁰ Một vài năm trước, khi họ có...Những người Ngũ Tuần lần đầu tiên bộc phát, nó đã cứu quốc gia vài năm trước khi Al Smith chuẩn bị tranh cử. Nước Mỹ biết rõ hơn khi đó. Nhưng Ngũ Tuần trở nên quá thế tục nó tiếp tục đi thẳng vào và bán các quyền của họ như một Cơ-đốc nhân của họ, cho chính trị, và chính trị đi trước Kinh Thánh. Ô, chao ôi!

⁷¹ Bây giờ, hãy chờ một phút, và hãy xem điều này diễn ra như thế nào. Bây giờ, chúng ta tìm hiểu những gì họ đã làm và những điều họ đã làm, chúng ta thấy nó song song với nhau ở đây thật chính xác, tội lỗi trên mọi bàn tay. Giê-sa-bên đi vào, bà đã bỏ bùa mê tất cả dân sự. Và để ý, cuối cùng, bà bắt đầu xây dựng những đền thờ to lớn cho Ba-anh. Đúng thế không? Và các thầy tế lễ Ba-anh đổ xô từ khắp nơi để vào nơi đó, và bắt đầu làm ô nhiễm các vùng đất với sự thờ cúng Ba-anh.

⁷² Hãy xem họ đã làm như thế nào, hãy xem họ đã trông cổ đại vào. Đúng như những việc họ đã làm, hãy nhìn xem ngày nay họ ở đâu. Hãy nhìn Công giáo nuốt chửng, nuốt chửng, nuốt chửng; sự cướp gả vào, phá tan đất nước này, hoàn toàn chính xác những gì Đa-ni-ên đã nói họ sẽ làm. Sắt và đất sét sẽ không trộn lẫn với nhau, mà trộn lẫn các hạt giống của chúng với nhau, vỡ ra. Mọi cô gái theo đạo Tin Lành kết hôn với một chàng trai Công giáo phải nuôi dạy con cái theo Công giáo. Tất cả như vậy, kết hôn, pha trộn nhau, giống như thế cho đến nỗi nó đi đến chỗ cả đất nước Hoa Kỳ này bị sâu bọ làm mục ruỗng khắp nơi.

⁷³ Chúng ta sẽ làm gì với tư cách là những người truyền giáo, đi ra nơi xa kia để giải phóng ở Nam Mỹ và khắp nơi trên thế giới, Tommy Osborn và những người khác, cố gắng đưa mọi người thoát khỏi chủ nghĩa ngoại giáo đó và họ có thể chỉ tay ngay trở lại rằng chúng ta đã bầu ra lãnh đạo của mình, và sự việc giống như vậy. Ôi Chúa. Điều gì—điều gì sẽ xảy ra với thế gian này? Nó sẽ làm rung động mọi người ở đây. Chúng ta sẽ trả lời như thế nào? Những nhà truyền giáo sẽ nói như thế nào khi người ta nói, “Các ông đến đây để giải phóng chúng tôi khỏi điều này,

còn những người của các ông đưa những việc giống như vậy vào chức vụ của các ông ở đó, trên ngai đó”? Chúng ta sẽ làm thế nào để...Điều gì...

⁷⁴ Hãy nhìn lại những trang sử, quay lại và xem thử nó có—nó có tuyệt đối, hầu như, không phù hợp với hiến pháp dành cho nó. Họ sẽ không làm điều đó từ nhiều năm trước, nhưng, hãy xem, chúng ta đã bán hết các quyền Cơ-đốc nhân của mình cho chính trị, và đó là cách ma quỷ tự len lỏi vào. A-háp chẳng là gì khác ngoài kẻ bù nhìn cho Giê-sa-bên. Đó sẽ là tất cả điều này, chỉ là một ông vua bù nhìn. Chính ông không muốn làm điều đó, nhưng hệ thống đằng sau đó sẽ lái ông đến với nó. Hoàn toàn chính xác! Hãy giày vò lương tâm mình, hỏi Cơ-đốc nhân. Hãy tự đánh thức, điều đó trở hơn anh em suy nghĩ. Tình trạng chúng ta đang sống, tình trạng họ đang sống, và làm thế nào mà họ lại buông thả chính mình.

⁷⁵ Tấm lòng đầy yêu thương lớn lao biết bao của Đức Chúa Trời phải kêu la, và khóc lóc, khi Ngài thấy những người truyền giáo của Ngài. Làm cho họ thành gương mẫu cho mọi dân tộc đến từ khắp mọi nơi bởi vì Đức Chúa Trời đã chúc phước cho họ, thấy họ hiệp nhất với nhau, về mặt thuộc linh, hầu việc Đức Chúa Trời. Và rồi suy nghĩ rằng Ngài—Ngài ước ao thấy họ trở về với tình yêu ban đầu và làm những gì đúng đắn, nhưng họ đã liên tục bỏ đi, và bỏ đi, và bỏ đi, cho đến nỗi cuối cùng Giê-sa-bên đi vào. Điều đó chính xác với những gì chúng ta đã làm. Buông trôi những nguyên tắc của Đấng Christ. Khi Đức Chúa Trời sai những mục sư truyền đạo đi khắp đất nước, họ đã giảng về sự thánh khiết (Hành Hương Thánh, Na-xa-ren, Ngũ Tuần), “Hãy trở về với Đức Chúa Trời! Hãy trở về với Đức Chúa Trời!”

⁷⁶ Và những giáo hội đã được thành lập thời xưa đích thực chỉ cười cợt và làm trò đùa. Nhiều tín hữu hiện đại, ô, họ lên án mọi thứ mà những người đó đã làm và nói “Điều đó thuộc về ma quỷ.” Nó đã làm gì? Và hội thánh bắt đầu lắng nghe nó, đa số bắt đầu lắng nghe. Điều trước tiên anh em biết, “Nếu phụ nữ Công giáo có thể mặc những thứ này, thì phụ nữ Tin Lành cũng có thể. Nếu giáo hội Công giáo có thể làm điều này, thì Tin Lành cũng có

thể vậy. Vậy thì nếu tín đồ Giám Lý có thể, thì tín hữu Báp-tít thế nào? Thế thì nếu Báp-tít có thể, còn Ngũ Tuần thì sao?”

⁷⁷ Đấy, đó là những hệ thống do con người tạo ra mang vào trong anh em. Ha-lê-lu-gia! Điều đó đúng. Đó là lý do tôi chống lại nó, bởi vì Lời Đức Chúa Trời chống lại nó. Hệ thống do con người tạo ra: Đức Chúa Trời chống lại nó, Lời Ngài chống lại nó, các nhà tiên tri của Ngài sẽ chống lại nó, những tôi tớ chân chính của Ngài sẽ chống lại nó, tất cả những gì do Thánh Linh của Đức Chúa Trời sinh ra sẽ chống lại nó.

⁷⁸ Hãy nhìn xem Y-sơ-ra-ên đã trở nên như thế nào, họ đã trôi nổi lênh bênh với cơn thủy triều đó ra sao, cho đến khi cuối cùng Giê-sa-bên đến. Hãy nhìn xem nước Mỹ đã trở nên thế nào, và trôi nổi với cơn thủy triều thế gian, đến nổi cuối cùng Giê-sa-bên đã chiếm ngôi. Đúng thế. Bây giờ, Giê-sa-bên thực sự không ngồi trên ngai vàng xứ Ai Cập...hoặc, ngai vàng của Y-sơ-ra-ên, nhưng bà là người đứng đầu chính sau ngai vàng. Và hệ thống cấp bậc Công giáo không ở trên ngai vàng của Hoa Kỳ, nhưng nó là hệ thống đằng sau nó bởi vì ông ta đã kết hôn với bà ấy. Và Kinh Thánh cho biết, ở đất nước này, họ sẽ làm “một hình ảnh *được ví như* con thú.”

⁷⁹ Ô, thưa anh, chị em, việc gì vậy? Ồ, tôi—tôi biết nó là gì. Kinh Thánh nói họ sẽ đi đến thời đại Lao-đi-xê này, và đó là nơi chúng ta đang sống. Anh chị em có thể ghét tôi lúc này, nhưng ngày nào đó anh chị em sẽ không ghét khi tìm thấy Lê thật là gì. Anh chị em có thể bất đồng và đứng dậy và đi ra khỏi tòa nhà này, điều đó chỉ cho thấy sự mù chữ của anh chị em. Nhưng ngày nào đó anh chị em sẽ nhận biết, ngày nào đó anh chị em sẽ mong muốn và biết rằng đó là Lê thật! Tôi nói Điều đó như Danh Chúa! Nhắm mục đích mà chạy, mà cuối cùng sẽ dẫn tôi đến nắm mồ. Tôi sẽ cứ làm chứng cho đến khi tôi chết, nếu Chúa sẽ giúp tôi. Đúng thế.

⁸⁰ Chúng ta ở đây trong tình trạng này ngày hôm nay, tất cả điều đó sẽ tiếp tục như thế. Tại Y-sơ-ra-ên, A-háp đã làm như thế nào, một gã bù nhìn của Giê-sa-bên bởi vì ông đã...ông đã cưới bà. Nước Mỹ, nhà lãnh đạo của chúng ta, làm thế nào một...Anh chị em biết nhà lãnh đạo của chúng ta là một người giàu có chứ? Bao nhiêu người biết điều đó? Một nhà đa triệu phú. Ai đó đã nói

với tôi, trong một tạp chí hoặc một số đài phát thanh hoặc truyền hình hoặc điều gì đó, Jack Benny hoặc ai đó đã tạo ra một...Ernie Ford, tôi tin là như vậy. Người nào đó đã nói rằng “Cha ông ấy đã giúp ông ấy có được hai tiểu bang mà ông ấy đã không làm chủ.” Gần như làm chủ phần còn lại. Làm thế nào ông ta có điều đó? Làm thế nào số tiền ấy đến? Qua sự buôn bán bất hợp pháp rượu whiskey, và thứ rượu khác. Đó là lý do ông giảm thuế rượu và các thứ. Đó là điều đã khiến ông giàu có. Chính việc đó đã làm tổn hại đất nước chúng ta, chính việc đó đã làm thối nát tâm trí người dân chúng ta, thứ mà khiến các chàng trai của chúng ta trở thành kẻ say xỉn, và các cô gái của chúng ta trở thành những gái điếm, tiền bạc từ những thứ đó đã làm cho ông ta giàu có.

⁸¹ Cũng giống như vậy, hệ thống Giê-sa-bên xưa đó, cũng bắt bớ dân sự chúng ta giống như vậy, cũng giống như việc đánh thuốc mê họ (bằng Công giáo Rô-ma) và thiêu cháy họ và xé họ ra từng mảnh và làm đủ mọi thứ với họ, cũng huyết của những thánh tử vì đạo đó (Kinh Thánh nói) là trong bà ta! Ở đó đấy, họ đã cưới nhau. Những người Mỹ chúng ta đi loạn choạng ngay trên đó, “Ồ, thế thì, chúng ta kiếm thêm một số đô-la và có thì giờ tuyệt vời. Tốt hơn hết hãy các dân còn lại.” Nhưng, thưa anh em, anh em cứ đợi một chút.

⁸² Chúng ta hãy xem xét điều đó từng chữ lúc này trong vài phút, xem điều gì đã xảy ra.

⁸³ Những thầy giảng đã đi theo đó, chịu khuất phục với họ, tiếp tục đi ngay với họ, tất cả hệ thống. Cả hệ thống Y-sơ-ra-ên đi ngay theo với Giê-sa-bên. Họ có hình thức, vâng. Và Kinh Thánh há chẳng bảo chúng ta trong thời đại cuối cùng này chúng ta sẽ có “một hình thức về sự tin kính”? Tất cả các lời tiên tri đều ứng nghiệm, thưa anh em, chúng ta ở vào sự cuối cùng! Về mặt dân tộc, chúng ta đang ở sự cuối cùng! Về mặt thuộc linh, chúng ta ở vào sự cuối cùng! Mọi hệ thống ở sự cuối cùng của nó! Điều tiếp theo là sự tái lâm của Chúa và sự cất lên của Hội thánh.

⁸⁴ Đức Chúa Trời đã ban đến mọi dấu hiệu, điều kỳ diệu, đã làm mọi thứ Ngài có thể làm, cố gắng kéo dân sự, và họ liên tục đã di chuyển vào ngay đó. Hãy xem thành phố này ở đây. Hãy nhìn xem khắp vùng quanh đây, với hàng ngàn và hàng trăm người

Ngũ Tuần; và vì đứng về Lễ thật, họ ở đâu vào buổi chiều nay? Bởi vì người nào đó đã bảo họ không hợp tác với buổi nhóm này. Anh chị em tội nghiệp, hãy cân nhắc kỹ lưỡng...Xin Chúa thương xót anh chị em, là điều duy nhất tôi có thể nói. Khi anh chị em Cơ-đốc nhân không có nhiều xương sống hơn điều đó, thì anh chị em có xương chạc đòn thay vì xương sống. Đúng! Những gì chúng ta cần là “rao giảng Phúc âm có những cái răng trong đó,” mà sẽ xé sự việc ra từng mảnh. Hành động giống như những người còn lại của họ, rồi anh chị em lại tự hỏi tại sao chúng tôi hò hét về điều đó. Sau đó, anh em thấy đấy, anh em trở nên “lạnh nhạt.” Tôi mong đợi điều đó, tất nhiên.

⁸⁵ Tất cả điều này đã xảy ra ở Y-sơ-ra-ên. Cuối cùng, một ngày nọ, một ông lão râu tóc rậm rạp, ra khỏi đồng vắng, Ê-li người Thi-sê-be. Ông không bao giờ đến gần bất cứ giáo phái nào của họ, ông ra từ nơi đồng vắng! Ông không có liên quan gì với họ. Ông là tiên tri của Chúa. Thưa anh em, ông làm rung động vương quốc Giê-sa-bên đó vì mọi việc đã xảy ra trong đó. Họ đã ghét ông. Ông không có sự hợp tác, tôi sẽ đảm bảo với anh em điều đó. Kinh Thánh không nói. Chấn chấn vậy. Ông đã làm cho những Giê-sa-bên tô vẽ mặt mày “nổi nóng,” tôi hình dung. Ông đã đặt cái búa kè gốc cây giống như Giăng đã làm, những dăm bào rơi xuống khắp nơi chúng muốn, nhưng ông đã đặt nó ở đó. Ông đã làm rung chuyển cả nước, cho thấy rằng họ đã sai, và cố gắng kêu gọi họ trở lại với một Đức Chúa Trời hằng sống thật, và quay lại Lời của Ngài thay vì thờ phượng Giê-sa-bên.

⁸⁶ Họ đã làm gì? Họ có tiếp nhận ông không? Họ ghét ông! Nhưng Lời ông phát ra y hệt vậy, bởi vì ông có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY! Đức Chúa Trời đã làm việc với ông, và tỏ cho thấy ông là tiên tri được xúc dầu bằng những việc mà ông nói sẽ ứng nghiệm. Và tất cả những gì ông làm đã chứng minh rằng ông là nhà tiên tri của Đức Chúa Trời. Nhưng tuy nhiên họ không muốn tin Điều đó, bởi ông đã đập đổ những nơi vui chơi của họ. Ông đã bảo rằng họ sai trật. A-háp là một kẻ đi loanh quanh. Đúng! Và anh em để ý họ không tin ông, nhưng ông đã rao giảng Điều đó giống như vậy. Không một thầy giảng nào đồng ý với ông, ông nói, “Chỉ còn lại một mình tôi, Chúa ôi. Hãy nhìn họ kìa, họ thậm chí sẽ

không...một, không một người nào sẽ hợp tác với tôi.” Nhưng ông đã có một sứ mệnh để làm và người đã làm điều đó. Ông đã có Lời của Chúa, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY! Và ông đã tấn công dân tộc, ông đã tấn công giáo hội, ông đã tấn công mọi thứ đã có, và Đức Chúa Trời đã ở cùng ông!

⁸⁷ Chúng ta được hứa, trong những ngày sau rốt, rằng ông cũng sẽ trở lại đất nước này. Tôi biết, Chúa Jêsus, khi...Ma-thi-ơ 17, khi họ hỏi Ngài, “Tại sao các thầy thông giáo nói, ‘Ê-li...?’”

⁸⁸ Hãy xem điều Ngài phán, “Thật Ê-li phải đến trước,” quá khú, hiện-...ở trong thì tương lai. Nhưng rồi Ngài đưa ra Giảng như một tấm gương. Giảng không phải là Ma-la-chi 4. Giảng là Ma-la-chi 3, “Kìa, Ta sai sứ giả đi trước Ta, để dọn đường.”

⁸⁹ Ma-la-chi 4, Ngài phán, “Trước khi ngày lớn và đáng sợ của Chúa sẽ đến, khi tất cả trái đất sẽ bị đốt cháy như một gốc rạ; trước ngày đó, Ta sẽ sai Ê-li đến.”

⁹⁰ Và đó không phải là Giảng, bởi vì Chúa không bao giờ thiêu hủy trái đất khi Giảng đến. Và nếu anh em để ý, và trong chương cuối, trong câu cuối cùng, Ngài phán, “Và người...” (xem nào: *người đang nói*) “...sẽ làm cho lòng cha trở lại cùng con cái, và lòng con cái trở lại cùng cha.”

⁹¹ Bây giờ theo dõi! Giảng đầu tiên đã đến, Ê-li đầu tiên, ông đã làm gì? Ông đã đến và mang một Sứ điệp và làm cho những tấm lòng chính thống già cứng cõi trở lại với đức tin của hội thánh non trẻ, con cái. Nhưng khi Ê-li kế tiếp đến, vào kỳ cuối cùng, người phải trở lại và mang những—những tấm lòng người cha... trở lại với lòng con cái, đúng hơn là, trở lại với Đức tin của các cha ngũ tuần. Thấy sự khác nhau không? Người sẽ không phải là một trong những người này ở đây *như vậy* chúng ta gọi ngày nay, người sẽ đi ngay trở lại với Công vụ 2 và bắt đầu ngay từ đó. Người sẽ rao giảng Phúc âm thuần khiết, chỉ nói những việc giống như Phi-e-rơ đã làm vào Ngày lễ Ngũ tuần, bởi vì những gì ông đã nói trong ngày lễ Ngũ tuần được chứng thực qua phần còn lại của Kinh Thánh. Người sẽ không đi loanh quanh với tổ chức nào đó, khi Ê-li đến. Ngài sẽ ghét phụ nữ giống như Ê-li đã ghét, giống y như...hay là những phụ nữ xấu nét, thật giống như Giảng đã ghét. Người sẽ là một người yêu thích đồng vắng

giống như họ. Người sẽ không có thời gian rảnh rỗi. Chúng ta đang trông đợi người đến. Người sẽ đến! Đức Chúa Trời đã phán người sẽ đến, và người sẽ ở đây!

⁹² Tôi tin, nếu bất cứ điều gì, Sứ điệp mà chúng ta có ngày nay sẽ báo hiệu sự đến trọng đại của người. Vâng, thưa quý vị! Người đang trên đường đến, đã sanh ra rồi. Giống như Ê-li đã có, và xuất hiện từ đồng vắng, nơi nào đó mà người tự bày tỏ chính mình. Người sẽ giảng Công vụ 2. Người sẽ mang Đức tin của các cha Ngũ tuần xưa này trở lại ngay với...đức tin của những con cái Ngũ tuần này, trở lại ngay với Đức tin của tổ phụ Ngũ tuần. Người sẽ đi ngay, trở lại Công vụ 2, Công vụ 2:38, suốt từ đầu đến cuối. Người sẽ mang lại một Phúc âm thuần khiết, chân thật. Người sẽ không có liên quan gì với Giê-sa-bên và hệ thống của bà. Người sẽ là đấng tở của Đức Chúa Trời. Chắc chắn sẽ vậy! Kinh Thánh nói người sẽ đến. Người sẽ nói tiên tri và phát ra Sứ điệp của mình đối đầu với những Giê-sa-bên này, hoàn toàn chính xác như Ê-li đã làm lúc ban đầu với Y-sơ-ra-ên. Họ sẽ ghét người! Họ sẽ không hợp tác với người. Không, không. Người sẽ đến! Đức Chúa Trời đã hứa điều đó, và người sẽ dấy lên. Người sẽ—người sẽ rao giảng cho Hội thánh được Chọn như Nó đã nói người sẽ, làm lay chuyển những kẻ được Chọn, giữ bỏ xác thịt khỏi nó, thế—thế gian và những sự khác, làm nó rúng động, sục sôi, đem Hội thánh lại với nhau, thành một dân.

⁹³ Tôi biết anh em nói, “Đó là giáo phái của tôi.” Anh em ơi, anh em sai rồi! Giảng đã đến như một hệ thống một người để giới thiệu Một Người: Đức Chúa Jêsus Christ. Còn Ê-li không phải là một hệ thống, đó sẽ là một con người, Chúa Jêsus đã phán vậy. Đó sẽ là một người được xúc dầu bằng Đức Thánh Linh. Và người sẽ không giới thiệu ba hay bốn thần nào, người sẽ giới thiệu một Đấng: Đức Chúa Jêsus Christ, bởi vì Sứ điệp của người sẽ làm rúng động dân sự Ngũ tuần trở lại với Đức tin của các tổ phụ lần nữa.

⁹⁴ Anh em nên nhớ, anh em ơi, nếu những điều này làm cho khó chịu, tôi cần ở tại bàn thờ. Tôi đang nói với anh em, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY!” Nếu Đức Chúa Trời không xác chứng tôi đã nói với anh em Lẽ thật, khắp đất nước, khắp thế giới, thế thì

hãy nói cho tôi biết lỗi lầm ở đâu. Tôi đang nói với anh em Lẽ thật! Hãy trở lại với Đức Chúa Trời, nhanh lên! Hãy ra khỏi những hệ thống này, bởi vì Kinh Thánh nói trong Sách Khải huyền, rằng hệ thống phân cấp Công giáo La-mã là “đâm phụ,” và nó là “mẹ của những gái điếm.” Đó là gì? Những giáo hội, những hệ thống.

⁹⁵ Và giáo hội Giám Lý đã ở đâu, giáo hội Luther, đến từ đâu? Giám Lý, Báp-tít, tất cả những tổ chức khác đến từ đâu? Đức Chúa Trời đã không bao giờ tổ chức một giáo hội. Giáo hội Công giáo đã nói họ bắt đầu trở lại ở đó, “Chúa Jêsus đã tổ chức hội thánh.” Tôi muốn có—tôi muốn có một trang sử, hay trang trong Kinh Thánh về điều đó. Không hề có một tổ chức nào trong ba trăm lẻ sáu năm sau cái chết của vị sứ đồ cuối cùng, sau đó họ thành lập Hội đồng Nicene và thành lập một tổ chức. Và khi Luther xuất hiện...ông ấy là người vĩ đại của Đức Chúa Trời, nhưng ngay khi ông ra đi, nhóm người nhỏ đó đi qua và hình thành một tổ chức khác. Lúc đó Đức Thánh Linh ra khỏi để giảng trên John Wesley, ông không hề tổ chức bất cứ điều gì, nhưng sau khi ông ra đi thì họ đã tổ chức. Sau đó Đức Thánh Linh đến với những người Ngũ Tuần, và họ ra khỏi Giám Lý. Và điều gì đã xảy ra? Sau đó họ đã lập thành tổ chức.

⁹⁶ Nhưng sẽ có một hệ thống một người xuất hiện với quyền năng và sự xúc dầu của Ê-li, để ứng nghiệm lời tiên tri. Ha-lê-lu-gia! Người sẽ làm rung động nó. Và, nên nhớ, người đã nói tiên tri với họ, và đã nói tiên tri, và nói với họ tất cả mọi điều, và Đức Chúa Trời đã làm việc với người. Nhưng Sứ điệp cuối cùng của người là tấn công vào Nhà Trắng. Ứ-m. Khi Giảng đến, Sứ điệp cuối cùng của người tấn công vào Nhà Trắng thời đó. Sứ điệp cuối cùng của Ê-li, khi người còn bước xuống con đường đó sáng hôm ấy sau khi ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời ngoài đó, bước xuống đường với mái tóc già nua, cái đầu hói sáng ngời của người, râu tóc phất phơ, đôi mắt già nua, nhỏ bé ánh lên sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Cây gậy đó trong tay, và đôi chân người bước đều hết sức. Người đang làm gì? Bước ngay xuống từ xứ Sa-ma-ri đi vào sự hiện diện của Nhà Trắng, và nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY!” Không sợ gì cả. Các giáo hội xua đuổi người,

dân sự xua đuổi người, vì thế bấy giờ người đưa ra sự tấn công cuối cùng, vào Nhà Trắng.

97 Vậy thì điều gì đã xảy ra sau đó? Hãy lắng nghe! Sau sự tấn công đó, tiếng của người trở nên im lặng, không ai nghe thấy người nữa. Đức Chúa Trời đã gọi người ra khỏi hiện trường đó, phán, “Hỡi Ê-li, người đã tỏ Sứ điệp ra cho cả Y-sơ-ra-ên, họ biết Nó. Bây giờ hãy đi lên đây trong đồng vắng, hãy đi xa khỏi họ, phân rẽ chính người bởi vì Ta sẽ làm điều gì đó. Ta sẽ tỏ cho họ thấy đó là điều gì khi gạt bỏ Sứ điệp của Ta.” Đặt điều gì vào? Chiến tranh, nạn đói, thiếu ăn.

98 ĐỨC THÁNH LINH ĐÃ PHÁN VẬY, “Hãy xem điều gì đang xảy đến! Hãy xem điều gì sẽ xảy ra tiếp theo! Đã có một nạn đói, sẽ có một nạn đói!” Ồ, có lẽ không phải vì bánh, mà đói nghe Lời Chúa và Lễ thật của Ngài. Tất cả các giáo hội sẽ xã hội hóa và tiếp tục đi vào điều đó giống như vậy, giống như họ đã bị nuốt chửng với nó rồi.

99 Ê-li đã làm gì? Người đã tìm thấy một con suối kín giấu trên đường lên núi ở đó người đã có được một ít Nước Sự Sống, sự mặc khải Thiêng liêng từ Đức Chúa Trời khi người ngồi ở trên đó dưới quyền năng của Đức Chúa Trời. Những sự bày tỏ ở một khe nước nhỏ bé ẩn giấu, trong khi những người còn lại đang đói. Và Đức Chúa Trời ban ơn cho đầy tớ Ngài (những con quạ), đã mang cái gì đó cho người để ăn trong khi người bị cô lập giữa mọi người. Và họ đã ở dưới đó đang bị chết đói để được một cơn phục hưng và tất cả đang diễn ra. [Băng trống—Bt.] “Đừng nghe những buổi nhóm phục hưng của ông ấy nữa ở...Lão già kỳ quặc ấy ở đâu mà đi khắp nơi nguyên rủa những tổ chức chúng ta? Bây giờ người ở đâu?” Họ không biết. Người đã tự rút lui về với Đức Chúa Trời, đi ra ở một chỗ cô quạnh nơi người ta không thể nghe tiếng người. Lúc đó họ bắt đầu thấy.

100 Khi Đức Chúa Trời gửi đến một Sứ điệp và nói cho dân sự biết, mà họ không tiếp nhận Nó, thì Ngài rút đầy tớ Ngài ra và giáng tai ương dịch lệ của Ngài đến: sự đói kém, chết chóc, (nói về mặt thuộc linh, cũng về thuộc thể). Anh em hãy coi chừng một tình trạng suy thoái, thưa anh em. Anh em nghĩ mình đã thấy điều gì đó, anh em cứ chờ đợi một thời gian. Anh em đã

không thấy gì cả. Anh em nghĩ mình sắp chết vì trông chờ một cơn phục hưng thuộc linh tốt đẹp, anh em hãy chờ đợi cho đến sau một thời gian. Anh em cứ chờ đợi, ao ước và khóc lóc để nghe Lời Đức Chúa Trời. Kinh Thánh đã nói vậy! “Sẽ có một sự đói kém lớn trong những ngày sau rốt,” đáng tiên tri đã nói, “và không chỉ đói khát về bánh và nước mà thôi, mà còn đói khát nghe Lời Đức Chúa Trời chân thật.” Nhưng tiếng ấy im lặng, ở nơi nào đó trong đồng vắng, đã ẩn giấu.

¹⁰¹ Ngài đã phong chức cho những chim quạ, làm đầy tớ Ngài. Ban phước cho những con chim, những đầy tớ Ngài, để giữ tiếng của—của Ê-li còn sống trong suốt thời gian người—người sống cách biệt với hội thánh. Những chim quạ mang thịt và bánh đến mỗi sớm mai, và thịt và bánh vào buổi chiều tối, và người uống nước từ khe nước nhỏ ấy trong khi những người còn lại của họ ở dưới đó không có nước và thức ăn thuộc linh.

¹⁰² Rồi một ngày nọ, sau khi tội lỗi đã gây thiệt hại, và Đức Chúa Trời đã khiến dân sự Ngài phải quì gối...Giê-sa-bên đã chiếm lấy mọi sự, bà ta quét sạch hết điều đó, và bà sẽ làm lại nó! Đó là KINH THÁNH CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI PHÁN VẬY, “Bà sẽ làm lại nó.” Lúc này bà ở ngay trên ngai, đằng sau con người bù nhìn kia; làm cong vẹo nó bất cứ cách nào bà muốn mà không ai định ngăn cản bà. Chắc chắn, bây giờ sẽ không có ai ngăn cản bà, bởi vì họ không thể đi vào giới tôn giáo người ta đã cắt giảm nó—cắt nó hết tất cả để đưa vào trong chính trị, và họ đã làm điều đó. Ừ-m, đó chính xác là những gì họ đã làm. Mà, chính trị sẽ là một cuộc tẩy chay hoàn toàn trở lại với dấu ấn của con thú, chắc chắn như tôi đang đứng đây, hãy xem, như Kinh Thánh đã nói.

¹⁰³ Tôi biết chúng ta đang bắt đầu trễ, tôi sẽ đi nhanh. Tôi phải có được lời cuối cùng này, nếu Chúa cho phép tôi.

¹⁰⁴ Hãy xem! Ê-li đã ở lại trên đó cho đến khi Đức Chúa Trời bảo ông đi. Người không có những buổi nhóm phục hưng. Người không giảng chống lại điều gì. Người chỉ đứng đậy với một mình Đức Chúa Trời, trong đồng vắng, bởi vì người là con người của đồng vắng. Người đã được lớn lên trong đồng vắng. Giảng cũng được lớn lên trong đồng vắng.

105 Người đã đi ra trong đồng vắng một mình với Đức Chúa Trời, ra khỏi hội thánh sau khi người ban phát Sứ điệp của mình. Và hội thánh đã bác bỏ Nó, đã bác bỏ Nó. Và cuối cùng các tổ chức không muốn làm gì cả, vì vậy người chỉ phải dời đi. Đức Chúa Trời kêu gọi người ra khỏi cảnh trạng đó, mang người vào đồng vắng, phán rằng, “Hãy ra khỏi nơi đây, họ sẽ không nghe điều gì nữa đâu. Hãy đi, rồi Ta sẽ giáng sự phán xét Ta trên chúng.” Ô, vâng, người sẽ ở đây một trong những ngày này, anh em hãy chờ xem.

106 Sau đó, sau những ngày của lời tiên tri của người, điều gì đã xảy ra? Hội thánh suy tàn, con người ghê gớm của Giê-sa-bên, bà đã tự chiếm lấy hết thầy, gộp tất cả họ lại. Bắt họ ở trong sự điều khiển của bà, và xây những thần tượng cùng mọi thứ khác.

107 Nhưng ngày nọ, Đức Chúa Trời đã gọi người ra lần nữa! Người đã xuất hiện. Bây giờ hãy nghe kỹ, và đừng nổi giận với tôi. Tôi đang nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY!” Khi người đi ra, Đức Chúa Trời đã làm gì? Ngài đã sai người đến với một người đàn bà góa. Bà đã từng có một—một người đàn ông nắm quyền trên đầu bà, nhưng đã chết hầu cho bà được tự do để bà có thể tin Lời của nhà tiên tri. Anh em để ý điều đó không? Bà đã có một người chồng hướng dẫn bà theo cách này và cách kia, trong một trong những ngôi trường ở dưới đó. Nhưng trong suốt cơn hạn hán này, ông đã bị nuốt chửng, cái chết đã đến với ông. Bà không bị móc nối vào bất cứ tổ chức nào nữa, vì thế nên bây giờ bà sẵn sàng nghe Lời của Chúa. Một người đàn bà, có nghĩa là Hội thánh; một bà góa, mà chồng bà (tổ chức) đã chết, và bà hoàn toàn nghĩ mình đang sống trợ trợ một mình. Và Đức Chúa Trời phán, “Hãy đi xuống với bà ấy lúc này, bà ta sẽ nghe người, Ta đã ra lệnh cho bà.”

108 Ô, chúng ta nghĩ thỉnh thoảng, nhóm nhỏ anh em ở đó rất trung tín và làm mọi thứ anh em có thể làm được để có một buổi nhóm để cố gắng cho mọi người thấy rằng tấm lòng của anh em là đúng và anh em muốn họ làm đúng, anh em nghĩ mình đang có một thì giờ khó khăn. Nhưng, nên nhớ, Đức Chúa Trời luôn để mắt Ngài trên anh em! Anh em yêu Ngài, tôi biết anh em yêu Ngài, anh em chắc hẳn sẽ không ngồi ở đây, anh em sẽ không dự

bất cứ thứ gì như vậy. Đức Chúa Trời đã để mắt Ngài trên anh em. Vâng!

109 Và khi ông đã chết, chồng bà đã chết, tổ chức của bà đã chết, vì thế bây giờ bà sẵn sàng nghe Lời của nhà tiên tri. Vì thế khi nhà tiên tri đến cổng và xin bà một—một chút nước, bà đã đi lấy nó. Sau đó người nói, “Hãy mang cho ta một bữa ăn.”

110 Và bà quay lại đáp, “Tôi chỉ Chúa hằng sống mà thôi, tôi không có gì ngoài chỉ bấy nhiêu thôi.”

111 Bây giờ, trông giống như ông được sai đến để lấy đi chút ít ỏi mà bà có, nhưng mà ngược lại. Khi bà muốn dâng những gì mình có vào sự ủng hộ Lời, Đức Chúa Trời đã nuôi bà. Và nếu anh em muốn dâng những gì mình có cho Thánh Linh, những gì Thánh Linh mà Đức Chúa Trời đã ban cho anh em để ủng hộ Lời, thì Đức Chúa Trời sẽ giữ cho anh em sống. Ha-lê-lu-gia! Ôi, vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Anh chị em hiểu điều đó không, thưa hội thánh? Đừng nghĩ rằng tôi đang bối rối, tôi không. Nhưng những gì anh em có, những gì nhỏ bé anh em tin vào Đức Chúa Trời, những gì đức tin anh em đã có, hãy đặt nó trên Lời, không phải trên tổ chức! Hãy đặt nó trong Lời Chúa, Ngài sẽ giữ cho anh em sống.

112 Bà đã sẵn sàng rồi, bởi vì trước đó bà không thể, bởi vì họ sẽ không cho phép bà. Nhưng bây giờ bà sẵn sàng. Bà sẽ tiếp nhận nó chứ? Đức Chúa Trời đã sai tiên tri đến với bà. Bà sẽ nhận Lời người chứ? Bà sẽ tiếp nhận vị tiên tri này chứ? Vâng, bà đã tiếp nhận. Và người đã bảo bà, nói, “Bây giờ, sự sống nhỏ bé mà người đã có, hãy đặt nó ở đây, mang nó lại cho ta trước tiên.” Điều gì đã xảy ra? Khi những người còn lại của thế gian bị mòn mỏi và chết đói, bà và các con mình và người nhà của bà tất cả đều được ăn ngon mỗi ngày ba bữa, sự mặc khải Thiêng liêng dựa trên Lời. Tôi hi vọng các bạn thấy điều đó, thưa các bạn.

113 Điều gì tiếp theo? Người đã ở lại đó cho đến khi nạn đói chấm dứt, sống với người đàn bà này (Hội thánh này) mà đã tiếp nhận người và tin Lời người. Và người cứ giữ bà sống (giữ Hội thánh sống) bằng Lời của Chúa, bởi vì người nói “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.”

114 Bây giờ, chúng ta không có thời gian để nói hết phần còn lại của câu chuyện, các bạn biết đấy, người đã phải đổi đầu với một Ba-anh như thế nào. Ngài sẽ làm điều đó, một trong những ngày này, anh em đừng lo lắng. Khi người ra từ đồng vắng đó, anh em xem điều gì xảy ra.

115 Chuyện gì đã xảy ra? Rồi khi Ê-li, tiên tri tốt quý đó, tôi tớ thật của Đức Chúa Trời, đi đến cuối con đường của mình, Đức Chúa Trời đã bảo người, ngày nọ, phán, “Hỡi Ê-li, người rao giảng đến giờ đã khá lâu. Người đã chiến đấu với Giê-sa-bên và tất cả sự sorn phết cùng mọi thứ của nó đến nỗi người đã chán ngấy nó.” Phán, “Hãy đi xuống sông Jordan!” Và ở đây ông đi, đi xuống sông Giô-đanh. Ở đó dòng suối bùn lầy cũ chảy đến từ nơi xa, lạnh lẽo, nước đóng băng, giống như mọi người phải đổi mặt: Giô-đanh, sự chết.

116 Nhưng khi đầy tớ vĩ đại này của Đức Chúa Trời bước xuống sông Giô-đanh, và con trai người bước bên cạnh, con trai Phúc âm,...Ồ, vâng, người có con trai của mình, “Cha tôi ôi, cha tôi ôi, là xe, lính kỵ của Y-sơ-ra-ên.” Khi người và con trai mình bước đi tay trong tay, xuống sông Giô-đanh, người đang theo dõi cha mình ra đi sáng hôm ấy.

117 Khi người đi xuống sông Giô-đanh, người đi loanh quanh và cởi chiếc áo quỳn năng ra khỏi vai người, nói, “Hỡi sự chết, người không thể làm gì ta.” Và người đập sông Giô-đanh, “Hãy rẽ ra, ta sẽ băng qua sáng nay.” Điều gì đã xảy ra? Nó lùi lại và khô như đi trên đất khô. Tiên tri thân mến đã làm gì? Người đi qua sông Giô-đanh, người đã biết có xe ngựa lửa chờ người ở đó với những con ngựa. Người đang trở về nhà, công việc người đã hết. Con trai Phúc âm của người sẽ thay thế người.

118 Ngày nọ tôi từ miền Tây trở về nhà. Điều này đến với tâm trí tôi. Tôi bật radio lên (tôi đã phải lái xe ba ngày, hai ngàn bốn trăm dặm, một mình). Tôi đã bật đài và tôi...nghe các chương trình tôn giáo ở Del Rio, Texas. Có một người nói chuyện về một người da màu, già nua. Người đó sắp chết và ông phải đi xuống sông, ông ta nói, “Những đôi dép bằng vàng mà tôi sẽ mang, để bước đi trên đường phố bằng vàng.” Người da đen già nua này đã giảng suốt cuộc đời ông và điều duy nhất ông có thể nghĩ đến

là sự an ủi, mà ông có, là cây đàn ban-jô cũ kỹ của ông treo trên tường. Ông ngồi xuống trên đồng bông và chơi những bài thánh ca, nghỉ ngơi khỏi chức vụ của mình, với cây đàn ban-jô thân yêu. Đó là cách ông có, để thư giãn. Ông nói con ngựa cụt đuôi thân thuộc mà ông thường cỡi sẽ ở dưới đó với xe ngựa. Tôi đang suy nghĩ về chúng. Ông nói, “Những đôi dép bằng vàng mà tôi sẽ mang, để bước trên những con đường phố bằng vàng.”

¹¹⁹ Và khi ông hát xong, tôi tắt ra-đi-ô. Và định đi đến đó, cầm tay lái. “Ồ, đúng vậy. Tôi cũng phải xuống đó. Điều gì mang lại cho tôi sự an ủi? Tôi tìm thấy sự an ủi của mình ở đâu trong đồng vắng?” Tôi đã có một khẩu súng nhỏ đã cũ gọi là...Tôi đi săn với nó vào mùa thu mỗi năm. Đó là khẩu .270, kiểu 721, Remington. Một người anh em, cho nó cho tôi, cách đây nhiều năm, ở California. Tôi đã đi săn với nó từ năm này qua năm khác. Làm thế nào...nó thật là một sự an ủi, bởi vì tôi—tôi biết nó là một khẩu súng săn tốt, và nó là sự an ủi của tôi trong đồng vắng.

¹²⁰ Lúc đó tôi nghĩ về khải tượng của mình. Khi tôi đến đó và nhìn thấy tất cả mọi người của mình, tôi nghe điều gì đó đặc biệt, và ở đây Hoàng tử bé của tôi đến (chú ngựa yên ngựa nhỏ của tôi) và đặt đầu nó lên vai tôi. Tôi nghĩ, “Đúng, một trong những buổi sáng này tôi cũng sẽ xuống, sông Giô-đanh.” Và khẩu súng .270 cũ kỹ tôi thường...treo trên tường. Tôi đã không lấy nó xuống từ mùa thu năm ngoái. “Con ngựa nhỏ tôi thường cỡi đó, Đức Chúa Trời sẽ móc vào xe ngựa cho tôi, vào buổi sáng đó khi tôi xuống sông.” Nó sẽ đang đứng chỉ để băng qua bên kia sông. Đức Chúa Trời sẽ sai nó đến, tôi thấy nó một đêm nọ. Nó sẽ được móc vào cổ xe của tôi, một trong những buổi sáng này. Tôi sẽ đi, leo lên qua những đám mây.

Xin chúng ta cầu nguyện.

¹²¹Ồ, với quyền năng đó của Đức Chúa Trời tôi sẽ vui hưởng khi tôi đi dạo trên những đường phố bằng vàng ấy! Đúng thế, khẩu súng săn cũ đó bây giờ treo trên tường, sẽ không dùng lúc ấy nữa. Tôi ngạc nhiên, nếu xe ngựa tôi đến, nếu con ngựa nhỏ của tôi mà tôi đã thấy trong khải tượng sẽ được móc vào cổ xe của tôi, sáng hôm ấy, đang đứng dưới sông. Tôi hi vọng là nó. Tôi muốn

được cất lên. Tôi muốn Hội thánh đi lên cũng giống như thế, tôi muốn mỗi một anh em cũng được đi như thế.

¹²² Anh em có muốn biết khi nào anh em sẽ xuống dưới sông Giô-đanh không? Anh em sẽ bỏ đi những hệ thống không tin kính của thế gian này và tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Đấng Cứu Rỗi mình không? Nếu các bạn không phải là Cơ-đốc nhân, mời các bạn giơ tay lên và nói, “Xin cầu nguyện cho tôi, Anh Branham. Khi tôi đến sông Giô-đanh...”? Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho anh. “Khi tôi xuống sông Giô-đanh, tôi muốn nhận lấy quyền năng của Đức Thánh Linh ở trên tôi và đập vào dòng nước băng giá, và bước qua.”

¹²³ Làm sao anh em có thể ngồi nói như vậy, dưới sự xúc dầu Đức Thánh Linh, và biết rằng Đức Thánh Linh cho tôi biết tình trạng của anh em, mà không giơ tay lên? Điều đó cho thấy đó là lúc dành cho hành trình trong đồng vắng! Có người nào nữa không, trước khi chúng ta cầu nguyện? Chỉ có hai cánh tay giơ lên; ba người, cầu xin Chúa ban phước cho bạn, bạn ơi.

¹²⁴ Cha Thiên Thượng của chúng con! Số ba; điều đó sẽ thật tuyệt vời, Chúa ơi, nếu họ—họ thật sự ở đó vào ngày hôm ấy. Con cầu nguyện cho họ sẽ có, Chúa ôi. Họ đã giơ tay lên bởi vì họ tin chắc rằng những hệ thống thế gian này đang hấp hối, và những tiếng nói của Lời Đức Chúa Trời chẳng bao lâu nữa sẽ là điều khó tìm thấy, Đức Chúa Trời sẽ cất nó đi khỏi hội thánh. Tiếng kêu khóc, sự kêu gọi của Cô Dâu chẳng bao lâu nữa sẽ ra đi và hệ thống Giê-sa-bên sẽ bóp chết nó. Nhưng họ muốn có...sống bằng khe nước ẩn giấu giống như Ê-li đã được bảo vệ trong suốt thời gian đói kém. Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho họ Đức Thánh Linh bây giờ, cho tâm hồn họ tràn đầy niềm vui và bình an, và đặt tâm trí của họ vào Lời của Đức Chúa Trời để họ có thể sống ngay bây giờ và mãi mãi, về sau. Xin ban ơn cho họ, Cha ôi. Họ là của Cha, qua Đức Chúa Jêsus Christ Chúa chúng con.

Xin chúng ta cúi đầu:

¹²⁵ Những người mà đã giơ tay và muốn chấp nhận Đấng Christ, mời anh chị em đứng lên, một lát, trong khi tôi cầu nguyện cách cá nhân cho các bạn? Chỉ đứng lên tại chỗ.

126 Ôi Đức Chúa Trời, con đã thất bại ư? Thậm chí ba người đã giơ tay lên, không có sự tin chắc để đứng dậy trên chân mình nói chính việc họ đã tin nhận. Đức Chúa Jêsus ôi, con giao phó điều đó trong tay Ngài. Con đã rao giảng Lời Ngài, và không thỏa hiệp bất cứ điều nào. Giờ đây con—con rời khỏi nhà đến với họ, Cha ôi. Ngài làm bất cứ điều gì là thích hợp với cả hội thánh và đầy tớ Ngài, tất cả là ở trong tay Ngài.

127 Lạy Cha, con cầu nguyện rằng Ngài sẽ cứu những người hư mất, đổ đầy những tấm lòng đói khát bằng những điều tốt đẹp, ban Sự Sống Đời Đời cho những ai đang khát khao, xin dấy lên các tội tớ của Ngài để công bố Sứ điệp, ban cho sự chữa lành cho những người ốm đau và đau khổ, xin nhận sự vinh hiển cho chính Ngài, vì con giao chính mình với Lời Ngài. Và trong tay con, và trong lòng con, và trong tâm trí con, xin viết Luật pháp của Ngài, qua Đức Chúa Jêsus Christ Chúa chúng con. A-men.

Khi tôi đến dòng sông vào cuối đời,

Tôi không muốn hát điều đó.

Và dường như các bạn tôi đều đã qua đời;
Sẽ có Người nào đó đang chờ để chỉ đường tôi,
Tôi sẽ không phải băng qua sông Giô-đanh một
mình.

128 Anh đã phát thẻ cầu nguyện chưa, Bill? Tôi cảm thấy nặng nề. Anh đã phát ra thẻ gì ngày hôm nay? B à? Anh cũng phát ra thẻ chữ A chứ, phải không? Được rồi, hãy gọi cho thẻ B trước, một người đến... Thẻ cầu nguyện B, số một. Chúng tôi sẽ cầu nguyện cho sự đau yếu của các bạn. B, số một, ai có nó? Thẻ cầu nguyện B, số một, người nào đó ở phía sau. Mời lên đây, thưa bà. B, số hai, giơ tay lên. Bà đó? Số ba. B, số ba, mời bạn vui lòng giơ tay lên, để tôi có thể xem ở đâu. Số ba? Số bốn, B, số bốn. B, số năm. Xin vui lòng giơ tay lên? B, số năm. Người đàn ông đó? Được rồi, sáu, bảy, tám, chín, mười, mười một, mười hai, mười ba, mười bốn, mười lăm. Chà, ở đây, dù sao, thì hãy để tất cả những người có thẻ B đứng lên. Chỉ...

Điều đó...[Băng trống—Bt.]...đã đi vào tất cả thế giới, mọi giáo sĩ trên cánh đồng truyền giáo, bất cứ nơi nào họ có thể.

129 Tất cả các thẻ cầu nguyện B đứng lên và thay thế vị trí của bạn theo số của bạn.

Bây giờ, những người tiếp theo là gì? A? Ai có thể cầu nguyện A, một? A, một, ở đâu? Chắc chắn nó ở đây. A, một? Chúng đã được phát ra trong hai, hay ba ngày nay, vì thế họ có thể không ở đây. Tất cả những người có thể cầu nguyện A, bây giờ các bạn xếp hàng ở đây. Đi thẳng qua phía trên dựa vào tường, một cách cung kính.

130 Tôi muốn nói chuyện với các bạn không có thể cầu nguyện, chỉ một phút trước khi hàng cầu nguyện bắt đầu.

131 Bây giờ, với thẻ cầu nguyện của mình, hãy nắm nó trong tay để những thanh niên có thể nhận lại thẻ cầu nguyện. Các bạn đã chờ đợi, các bạn đến từ đầu buổi chiều tối để lấy thẻ cầu nguyện, và có quyền đi vào hàng. Tôi đã hứa cầu nguyện cho các bạn. Bây giờ tôi sẽ cố giữ lời hứa của mình, xin Chúa giúp đỡ tôi.

132 Đó là con trai nhỏ của chị à? Một cậu bé rất xinh xắn. Xin vui lòng tha thứ cho tôi. Người đàn bà này ở đây là kiểu người Mỹ chân chính tốt đẹp. Con trai của chị, bộ đồ rộng thùng thình và chiếc áo khoác có sọc. Người phụ nữ trẻ có mái tóc dài, mặc váy đẹp. Chúa ban phước cho chị và gia đình chị, và chồng chị, cùng những người thân yêu của chị. Đó là những người Hoa Kỳ chân chính thật sự, với “Cơ-đốc giáo” được viết ở trên đầu trang của nó. Ước mong đất nước chúng ta được giống như thế! Xin tha thứ cho tôi, vì nói điều đó, chị ơi, nhưng tôi chỉ...để người ta có thể thấy những gì tôi nghĩ trông giống như một Cơ-đốc nhân; không trang điểm, đánh móng tay, những thứ ấy, thật sự là quý bà.

133 Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Sullivan.

134 *Danh Y Đại Tài*, mời anh đàn bài đó.

Danh Y Đại Tài giờ này ở gần,
Là Chúa Jêsus đầy cảm thông;

135 Anh em tin Ngài không? Các bạn tin rằng Ngài là Danh Y Đại Tài không? Bây giờ cứ cung kính chỉ một lát. Chúng ta còn một chút thì giờ, tôi cắt bớt sứ điệp một chút. dầu vậy, tôi hi vọng anh em đã hiểu điều đó, có nghĩa là gì. Chỉ tin điều đó bằng cả tấm lòng. Khi họ sắp hàng hết thầy, người nào đó ở phía sau xếp hàng

cho những người đó. Được chứ? Nói gì hả? Bây giờ, tất cả những người có thể cầu nguyện đang đứng.

136 Các bạn ở ngoài đó, cũng không có thể cầu nguyện chứ? Nếu các bạn có thể cầu nguyện, Đức Chúa Trời sẽ gọi *các bạn*. Bây giờ, tất cả các thể cầu nguyện trong hàng.

137 Cô gái trẻ đang ngồi phía sau đó, có một chân bị bệnh, đứng lên đây trên này...Cô tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho cô khỏe mạnh chứ? Nếu cô tin, cứ có đức tin và Đức Chúa Trời sẽ ban điều đó cho cô.

138 Nghĩ người cha đau ốm của cô sẽ được lành mạnh không? Cô tin, cô có thể có điều đó.

139 Còn bà đang ở ngoài đó, đang cầu nguyện cho cháu trai bị tâm thần thì thế nào? Bà nghĩ Đức Chúa Trời sẽ làm cho cậu ấy khỏe mạnh chứ? Thưa bà, đang ngồi ngoài đó, nếu bà tin điều đó, bà có được nó.

140 Hết thầy các bạn sẽ tin chứ?

141 Bây giờ tôi muốn...Bao nhiêu anh em của tôi ở đây, là những thầy giảng Phúc âm, những thầy giảng Phúc âm Trọn vẹn hay là bất cứ cái gì, tin vào sự chữa lành Thiêng liêng bằng phép lạ chứ? Hãy giơ tay lên nào. Tôi muốn các anh em đến đây và giúp tôi cầu nguyện cho những người này, để mọi người thấy rằng không phải tôi cầu nguyện cho mọi người, anh em cũng có thể làm được. Hãy đến đây và đứng trên bục giảng với tôi. Hỡi các anh em, các anh em đồng lao, các anh em sẵn sàng chứ? Hãy lên đây và đứng ngay dọc theo trên bục. Tốt đấy. Xin cảm ơn, các anh em. Cảm ơn anh em. Hãy đến ngay phía trước, các anh em, hãy đến.

142 Nói gì hả? [Một anh em nói, “Chúng ta có thể xếp hàng đôi ở đây không?”—Bt.] Được, anh có thể. Hãy làm một đường đôi ngay tại đây, sẽ ổn thôi. Điều đó tốt. Bây giờ, hãy quay lại lối này, thưa anh em. Quay lại theo hướng này, tôi sẽ đưa mọi người đến ngay đây. Bây giờ một số anh em đứng bên này của tôi, ngay tại đây, nếu anh em muốn, hãy đứng xung quanh bên này. Chính là điều đó.

¹⁴³ Bây giờ, với cử tọa, các bạn thấy những con người tốt đẹp này ở đây chứ? Họ là những người sẽ đứng ngay ở đây, và ủng hộ cho Phúc âm này mà tôi đang rao giảng. Hiểu không? Họ đến đây vì họ tin vào Điều đó. Bây giờ anh chị em nên hãnh diện về mục sư của mình mà sẽ tỏ cho thấy chính mình trên bục giảng này ở đây, sự rao giảng gay gắt, mạnh mẽ. Những người này là những người có sự mặc khải, biết rằng...không phải tôi chống lại những người đó, đôi khi chúng ta bị cuốn vào những hệ thống khiến chúng ta...Hệ thống chúng là những gì chúng tôi chống lại; không phải con người, tôi tớ của Đức Chúa Trời.

¹⁴⁴ Bây giờ, nếu chúng ta có sự phân biệt dành cho mọi người ở đây, anh chị em nghĩ tôi sẽ ở đây bao lâu? Tôi có thể suy sụp khi tôi có khoảng...sau khoảng sáu, năm hay sáu, mười; ít hơn nữa, có thể một nửa, một phần tư hàng người cầu nguyện, tôi có thể chết, những người còn lại sẽ không được cầu nguyện cho. Chúng ta không thể làm điều đó. Và như nó...nhưng các bạn không phải có điều đó. Các bạn biết sự rắc rối của mình là gì. Các bạn biết điều mình đã làm, vậy thì hãy xưng nhận tội lỗi của mình. Nếu bất kỳ ai trong số các bạn có một chút nghi ngờ trong lòng, hãy lấy nó ra ngay bây giờ và cầu xin Chúa tha thứ cho bạn. Nếu quý vị nào sống không đúng với Đức Chúa Trời, hãy nói với Đức Chúa Trời tha thứ cho quý vị. Nếu không, thì quý vị không thích hợp với Đức Chúa Trời, sẽ không làm cho quý vị tốt chút nào để đi qua đây. Các bạn chỉ đang phí thì giờ. Điều đó đúng. Nào, đúng không, thưa các anh em? Đúng thế.

¹⁴⁵ Nhìn đây. Ở đây Anh Kidd đứng ở đây. Tôi muốn lái xe lao đi đến được chỗ anh ấy, cách đây khoảng một hay hai năm trước, để...Anh ấy sắp chết vì bệnh ung thư, sẽ chết vào ngày ấy. Vợ anh nói với tôi, nói, “Nhanh lên!” Nói, “Anh ấy sắp chết bây giờ.” Khi tôi đến đó, Chúa đã chữa lành cho anh. Và anh ấy vẫn đang đứng đây. Tôi nghĩ anh ấy đã tăng *quá nhiều* cân và mọi thứ. Một cựu chiến binh lớn tuổi, lúc đó, anh em biết đấy. Đó là loại người mà tôi đang nói đến, cách đây nhiều năm, đã giảng dạy; và đặt ngay vào Lời đó, và người ta cười nhạo anh. Và anh ấy và vợ anh bước đi trên những con đường rầy và mọi thứ khác, và con đường đi lên núi, và các mỏ than, và kiệt sức, và bị tống vào tù, và mọi

thứ khác. Đó là con người đã chiến đấu để được giải, đó là loại người ấy.

¹⁴⁶ Bây giờ, hỡi các anh em, tôi nói với anh em, có lẽ anh em sẽ không có linh phân biệt. Điều đó không nhất thiết phải có, đấy, điều—điều đó không cần thiết. Việc trước tiên, anh em là người của Lời. Anh em tốt hơn nhiều, một thầy giảng tốt hơn tôi nhiều, bởi vì tôi—tôi không phải là thầy giảng cho lắm. Nhưng tôi...nhưng anh—anh em được xúc dầu, bất cứ người nào được kêu gọi giảng dạy Phúc âm đều được kêu gọi chữa lành người đau; mạng lệnh chung là: “Hãy đi khắp thế gian và giảng Tin Lành cho mọi người. Ai tin và chịu phép báp têm sẽ được cứu. Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này. Nếu họ đặt tay trên kẻ đau,” vân vân, “thì kẻ đau sẽ bình phục.” Nếu anh em được kêu gọi làm mục sư truyền đạo, thì anh em được kêu gọi cầu nguyện cho người đau.

¹⁴⁷ Và lý do tôi làm điều này là vì cử tọa này...rằng họ có thể thấy rằng họ không phải đợi một người đặc biệt nào đó, Oral Roberts, Tommy Hicks, Tommy Osborn, chính tôi, người nào đó đến bởi buổi nhóm chữa lành. Tôi muốn họ thấy rằng anh em là người của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Anh em là người...Thật sự có quyền đặt tay cầu nguyện trên bất cứ ai trong số họ như—như tôi hay bất cứ ai khác. Sau cùng, hỡi anh em, hết thảy anh em đều biết, như—như những mục sư truyền đạo, đó chính là đức tin của họ nơi Đức Chúa Trời làm công việc ấy. Đúng thế không? Chúng ta chỉ dâng lời cầu nguyện cho họ.

¹⁴⁸ Vậy thì anh em nói, “Anh Branham, Linh của Đức Thánh Linh ở với anh chứ?” Chắc chắn vậy. Vâng, thưa quý vị!

¹⁴⁹ Vậy thì đối với anh chị em trong cử tọa—...trong hàng người ở đó, nếu anh chị em tin hết lòng rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành anh chị em, hãy giơ tay lên, nói, “Tôi sẽ tin nhận điều đó.”

¹⁵⁰ Bây giờ, hãy đến đây, để cho—để cho quý bà này đến đây. Tôi không biết bà, tôi chưa bao giờ nhìn thấy bà. Nếu Đức Thánh Linh sẽ nói với tôi, để anh em của tôi ở đây, hiện diện ở đây như thế này, vì vậy tất cả họ đang đứng đây xung quanh tôi. Và không chỉ vậy, các anh em của tôi ở đây, và Chúa của tôi ở đây. Đó cũng là Chúa của họ. Bây giờ, nếu Ngài sẽ nói cho tôi biết bà có điều

gì không ổn, bất kỳ điều gì không ổn với bà, bà sẽ biết điều đó là sự thật hay không. Tôi muốn họ, tôi muốn cử tọa, tôi muốn những người bên ngoài đó thấy rằng Đức Thánh Linh ở trên bục giảng đây ban cho sự phân biệt, nhưng điều đó không chữa lành cho bất kỳ ai. Song nếu Ngài sẽ bảo cho tôi biết điều gì đó về bà, mà bà biết tôi không biết điều gì, thật giống như người đàn bà bên giếng...Không cùng trường hợp đó, nhưng tôi muốn nói một người đàn ông và một người đàn bà gặp nhau lần đầu. Chúa Jêsus, hầu như một người ở tuổi trung niên, và người đàn bà này có lẽ là một phụ nữ trẻ, có lẽ giống như bà.

¹⁵¹ Nếu Ngài muốn, có thể nói cho tôi biết bà ở đây vì điều gì, sự lo phiền của bà, bà tin rằng chắc hẳn phải là Thánh Linh Ngài sẽ làm điều đó không? Các anh em tin điều đó không? Cùng một Đức Chúa Jêsus đó đang đứng ở đây không? Cử tọa tin như vậy không? Anh em trong hàng câu nguyện tin giống như vậy, và biết rằng những người này...? Tôi sẽ gọi họ lên đây nếu tôi nghĩ rằng họ không...? Sau khi giảng như thế này, và nói những việc tôi có, rồi gọi những người lên đây mà không xứng đáng sao? Tôi sẽ không làm điều đó. Tôi sẽ làm tiêu tan chính điều mà tôi đang chiến đấu cho. Hiểu không? Tôi tin vào họ. Tôi tin họ là người của Đức Chúa Trời.

¹⁵² Bây giờ xem thử Đức Thánh Linh đứng gần không. Chỉ nói với các bạn, tôi đang cố gắng...Các bạn nói, “Anh đang làm gì thế, Anh Branham?” Chúa Jêsus đã làm công việc giống như vậy với người đàn bà, phán, “Hãy cho Ta uống,” Ngài chỉ đang cố gắng nói chuyện với bà một phút, tìm thấy nan đề của bà là gì.

¹⁵³ Bệnh của bà là tình trạng bất an, đó là điều bà đang đau khổ. Nếu điều đó đúng, hãy giơ tay lên. Bây giờ, bà ấy chắc chắn không nhìn thấy nó, phải không, thưa các anh em? Bà ấy không nhìn thấy, nhưng đó là căn bệnh của bà. Bà ấy đã như vậy một thời gian dài. Luôn luôn lo lắng trước khi bà đến với chúng, và đại loại như vậy. Điều đó đúng. Đó là bản chất của bà, chỉ là cách đó, lo lắng; luôn tưởng tượng có điều gì đó sẽ xảy ra, mà không phải vậy. Đôi khi ma quỷ nói với chị, “Không có gì cả với Điều đó, chỉ là người sa sút, người vượt ranh giới.” Tôi không đọc trong tâm

trí chị, nhưng tôi đang đọc những gì...Tôi đang biết nó đã nói với chị về điều gì, bởi vì tôi thấy điều gì đã xảy ra qua tâm trí chị.

¹⁵⁴ Vậy thì, Chúa Jêsus nhận biết ý tưởng của họ. Đúng thế không? Ồ, đó là điều đã xảy ra ngay bây giờ. Đúng thế không? Đây này, cho phép tôi nói với chị điều gì đó, mà chị có thể biết. Chị thật sự đang đứng ở đây vì người nào khác. Đúng thế. Đó là sự việc, chị thấy đấy, và chị không thể nắm bắt điều đó cho đến lúc ấy. Bây giờ, nếu Chúa sẽ bày tỏ cho tôi chị đang đứng đây về điều gì, vì người nào đó, chị sẽ tin tôi là tiên tri của Đức Chúa Trời chứ? Đó là cho người mẹ của chị. Chị tin Đức Chúa Trời có thể bảo cho tôi biết bệnh của bà ấy là gì không? Ồ, bà ấy bị bệnh tim, cao huyết áp, sỏi thận, những biến chứng. Đúng thế, phải không? Hiểu không? Bây giờ, đó là Đức Thánh Linh, phải không?

¹⁵⁵ Bây giờ, có điều gì đó ở trên tôi và trên những anh em này. Hiểu không? Điều gì đó ở đây, Đức Thánh Linh. Bây giờ, các bạn tin; các bạn, khi chúng tôi đi qua hàng này.

Hết thảy chúng ta hãy cúi đầu trong khi chúng tôi cầu nguyện cho những người này.

¹⁵⁶ Giờ này, lạy Cha Thiên Thượng, chúng con sẽ đặt tay trên những người này. Và con đang cầu nguyện cho họ bây giờ. Đây là những đấng tể tướng của Ngài đang đứng đây, và chúng con hết thảy đang đặt tay trên người đau, bởi vì Ngài đã phán bảo làm điều đó. Chúng con sẽ làm điều đó như Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Xin cho những người này không cứ kéo lê qua, nhưng cho họ đi qua được chữa lành qua Danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men!

¹⁵⁷ Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Bây giờ hãy bước lên thật gần.

Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành...Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành cho anh con. Nhân danh Chúa Jêsus, xin chữa lành cho chị con.

¹⁵⁸ Bây giờ, chỉ—chỉ một phút! Thấy đó! Anh chị em ơi, tại sao anh chị em vui mừng khi người đàn bà đó, khi sự phân biệt đã xảy ra, và khi những người khác đi qua mà không nhận được gì cả? Nhiều người đi ngang qua, “Ồ, nếu tôi không, có sự phân

biệt, ồ, thế thì tôi không có nhận được gì.” Điều đó không có gì quan trọng, Ngài ở đây cũng y hệt. Hiểu không?

¹⁵⁹ Khi các bạn đi ngang qua ở đây, đến với đôi tay giơ lên nói, “Cảm ơn Ngài, Đức Chúa Jê-sus ơi. con tin nhận Ngài là Đấng Chữa Lành con, và con chỉ đi ngay lập tức với nó. Một trong những người này sẽ làm phép báp-têm cho con, con sẽ đi xuống hồ nước và chịu phép báp-têm, và đi ra và biết rằng điều Ngài đã hứa rằng con sẽ nhận lãnh Đức Thánh Linh.”

¹⁶⁰ Thấy đó, nó...Sự phân biệt vẫn còn ở đây. Nó vẫn ở đây, giống như...Đây, nó là gì? Người đàn ông này ở đây? Tôi là người lạ đối với ông. Phải không, thưa ông? Tôi không biết ông. Có thể...nếu Đức Chúa Trời bảo cho tôi biết bệnh của ông là gì, ông sẽ tin tôi là tiên tri của Ngài, đày tớ của Ngài chứ? Ông sẽ tin hết lòng chứ? Được rồi, thưa ông. Cảm ơn, thưa ông. Đó là một linh rất tốt, một điều rất tốt đẹp. Rốt cuộc, ông đang đứng ở đây vì người nào khác. Đúng thế. “Đó là cháu nội của ông, bị bại liệt, đã té xuống ngày kia và bị gãy chân,” đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY! Đúng thế không? Đúng thế! Hãy đi và tin giờ này, và nó sẽ khỏe mạnh.

¹⁶¹ Bây giờ, hãy đến tin, chỉ cần mọi người, hãy đến. [Hàng cầu nguyện kéo dài trong ba phút ba mươi tám giây, nhiều lời của Anh Branham không thể xác định được—Bt.]...?...

Phước thay mỗi dây kết thân
 Buộc lòng chúng ta trong tình yêu Cơ-đốc;
 Sự tương giao kết hiệp tâm trí
 Giống như trên miền Thiên thành.
 Ở đây trước Ngôi Cha của chúng ta,
 Một lòng kêu cầu thiết tha;
 Kính sợ, hy vọng, mục đích chúng ta đều là
 một,
 An ủi và quan tâm đều chung cùng.

¹⁶² Chúng ta đang đứng phía trước, những con cái bé mọn tàn tật, mù lòa, quặt quẹo của Đức Chúa Trời. Những mục sư truyền đạo của Phúc âm, anh chị em biết chúng ta không có quyền năng chữa lành. Nhưng Đức Chúa Jê-sus Christ Vĩ Đại của chúng ta đang ban đến những dấu hiệu này, và định tội ma quỷ về những

gì nó đã trói buộc anh chị em. Chúng ta lên án ma quỷ...?...Chúng ta lên án sự mù lòa...?...

163 Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ Con Đức Chúa Trời, chúng con cầu xin Đức Chúa Trời ban cho họ đức tin để tin rằng lời cầu nguyện của đức tin đã cứu kẻ đau, và Đức Chúa Trời sẽ khiến họ sống lại, và họ sẽ khỏe mạnh lại. Xin ban cho điều đó, Đức Chúa Trời Toàn Năng ôi, nhưn Danh Đức Chúa Jêsus Christ.

164 Bây giờ, các anh em hãy bước ra khỏi đó...?...

165 Tất cả những người còn lại đang cầu nguyện bây giờ, trong khi chúng ta...các mục sư truyền đạo cũng đang cầu nguyện cho họ, bây giờ. Chúng ta cầu nguyện, đặt tay lên.

166 Cha Thiên Thượng...

Với anh em trong cử tọa ở ngoài đó không ở trong hàng người xin cầu nguyện, hãy đặt tay lên nhau giờ này. Đặt tay anh em lên nhau.

167 Kính lạy Cha Thiên Thượng, chúng con mang đến cho Ngài cử tọa này khi chúng con kết thúc buổi nhóm và chiến dịch này dưới ngọn cờ của Đức Chúa Jêsus Christ, Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm vĩ đại được xúc dầu của Đức Chúa Trời, Em-ma-nu-ên, đang đứng, đã sống lại từ kẻ chết, hằng sống để cầu thay; Sự Hiện diện quan trọng của Ngài giờ này với chúng con, Quyền năng thánh khiết trên chúng con khiến cho chúng con thấy những khải tượng, lời tiên tri, đặt tay trên người đau. Lời không bao giờ sai trật của Đức Chúa Trời có thể không bao giờ trở lại vô ích với Ngài. Con quở trách mọi quỷ của bệnh tật, mọi quyền lực tội lỗi, mọi sự không tin, nhưn Danh Đức Chúa Jêsus Christ, xin cho nó phân tán khỏi dân sự và xin cho họ được khỏe mạnh.

168 Xin ban phước cho những anh em mục sư này, Chúa ơi, khi họ nhóm nhau lại đồng một lòng một ý, và tất cả những tín hữu bình thường của hội thánh. Ôi Đức Chúa Trời Toàn Năng, với Middletown lớn này, bang Ohio, xin ban đến một cơn phục hưng sau giờ này, Chúa ôi, mà sẽ lan tỏa từ phía này sang phía kia, xin cho những xương khô kết lại với nhau, Chúa ôi, và mặc da thịt cho nó. Và cầu xin quyền năng của Đức Chúa Trời dấy lên một giáo hội hợp nhất hùng mạnh ở đây trong thành phố này sẽ lan

tỏa, một hội thánh gương mẫu, trên cả toàn quốc, để mọi người có thể đến thành phố này để thấy quyền năng của Đức Chúa Trời. Xin ban nhậm lời, Chúa ôi. Chữa lành những người đau yếu và đau khổ, cứu những người bị mất, và nhận lấy vinh hiển cho chính Ngài.

169 Xin nhậm lời, tất cả những khăn tay và những mảnh vải nhỏ đang nằm ở đây...Con cầu xin, Chúa ôi, Đức Thánh Linh giáng trên chúng con, và trong tòa nhà này xúc dầu cho chúng con, xin cho mỗi một người họ được khỏe mạnh. Trong Kinh Thánh có chép rằng khi dân Y-sơ-ra-ên đang trên đường thi hành nhiệm vụ, trên đường đến miền đất hứa, mà Biển Đỏ đã cản đường. Một trong các tác giả đã chép, “Đức Chúa Trời nhìn xuống qua Trụ Lửa đỏ và Biển Đỏ hoảng sợ và lùi lại, và Y-sơ-ra-ên đi đến đất hứa đã được hứa.”

170 Và bây giờ, trong Kinh Thánh, có chép rằng, “Trên hết mọi sự tôi cầu xin cho anh em được thịnh vượng và được khỏe mạnh.” Và khi những chiếc khăn tay này đến với nhiều người, nơi mà Satan đã đặt Biển Đỏ ở phía trước họ, cầu xin Đức Chúa Trời nhìn xuống qua Huyết chính Con Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, và định tội mọi sự đau ốm với những ai không thể đến được ở đây; và xin cho đau ốm lìa khỏi và sợ hãi Lời Đức Chúa Trời và lời hứa của Đức Chúa Trời và sự xúc dầu của Đức Chúa Trời, và xin cho mọi người vượt qua để vào miền đất hứa tốt đẹp của sức khỏe và sức lực khỏe mạnh. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Và chúng con giao phó mọi điều cho Ngài, như Danh Con yêu dấu Ngài, là Chúa Cứu Thế Jêsus Christ của chúng con. A-men.

171 Thưa cử tọa, với Ngài là Đấng biết hết thấy chúng ta, với Ngài đấng đã dấy chúng ta lên vì cơ nghiệp Ngài trên thế gian, trong hội thánh Ngài, cầu xin phước hạnh dồi dào của Đức Chúa Trời ở trên hết thấy anh chị em cho đến khi chúng ta gặp lại nhau. Theo như tôi biết, buổi hầu việc kế tiếp của tôi sẽ ở đền tạm, sáng Chúa Nhật, sáng Chúa Nhật Phục Sinh. Sau đó tôi sẽ đi...qua Illinois từ nơi đó. Chúc phước cho anh chị em, chăm sóc các giáo hội của anh chị em, chăm sóc những nhà thờ đẹp đẽ này, giữ tấm lòng anh chị em với nhau. Hãy sống với Lời Đức Chúa Trời! Hãy sống

cho Ngài, vì những ngày kinh khủng nằm phía trước anh chị em, nên nhớ điều đó!

172 Cho đến khi gặp nhau, chúng ta hãy đứng và hát:

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

173 Bây giờ, hãy cung kính, bắt tay với người nào đó phía sau, phía trước anh chị em, và bên cạnh anh chị em.

Tôi yêu Ngài...

Nào mọi người.

...Tôi yêu Ngài
 Vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

174 Bây giờ với tay của bạn tới Chúa, bây giờ hãy hát thật to, mọi người hát vang lên.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

175 Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu.

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau! Cho đến lúc
 chúng ta gặp nhau!
 Cho đến lúc chúng ta gặp nhau tại chân Chúa
 Jêsus;

Hãy nhớ rằng, nhiều người trong chúng ta sẽ không bao giờ gặp lại nhau cho đến lúc đó.

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau! Cho đến lúc
 chúng ta gặp nhau!
 Chúa ở cùng anh tận khi ta trùng phùng!

176 Bây giờ hãy ngân nga nó. Mục sư của anh chị em. Anh Sullivan, cho đến khi chúng ta gặp nhau, người anh em của tôi.

TÔN GIÁO GIÊ-SA-BÊN VIE61-0319

(Jezebel Religion)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh chiều Chúa nhật, ngày 19 tháng Ba, năm 1961, tại Kho Quân Cự Quốc Gia ở Middletown, Ohio, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org